

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорени и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 40 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване на предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 500 лева; за заглавие, дата и подписъ на съжитъ, за редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сѣдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 250 лева; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2500 лв.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вносниа листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Абонаментътъ се внася винаги въ предплата съ вносенъ листъ или съ пари и бива годишенъ: 500 лева за България и 800 лева за странство, или полугодишенъ: 300 лева за България и 500 лева за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий. На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вносниа листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствено минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламационниятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница.

Надвнесени суми и ръкописи не се връщатъ. Ръкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LXII

СОФИЯ, петъкъ, 2 августъ 1940 година

Брой 172

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на финанситъ

УКАЗЪ

№ 129

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на финанситъ, изложено Намъ въ доклада му № 11712 отъ 30 юлий 1940 г.,

Постановихме и постановяваме:

1. Да одобримъ VIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 юлий 1940 година, протоколъ № 122, съ което е одобрено следното:

1. Да се разреши на Акц. д-во „Кнайстъ“, София, да изнесе за чужбина една металическа машина, кгр. бруто 235, нето кгр. 173, съ която може да се фабрикуватъ картонени кутии чрезъ залепване на картонитъ, безъ да се шие съ тель, и

2. Да се разреши на Акц. д-во „Байеръ-Фарма“, София, да изнесе за чужбина 108 кгр. разни серуми, срока на действие, на които е изтекълъ.

II. Настоящиятъ указъ, чието изпълнение възлагаме на Нашия Министъръ на финанситъ, да се внесе за одобрение въ най-близката сесия на Народното събрание и да се тури въ действие отъ деня на обнародването му въ „Държавния вестникъ“.

Издаденъ въ София на 30 юлий 1940 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество царя

№ 11712

Ваше Величество,

Честъ имамъ да Ви помоля, чрезъ подписване на приложенія тукъ указъ, да одобрите VIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 юлий 1940 година, протоколъ № 122, съ което е одобрено следното:

1. Да се разреши на Акц. д-во „Кнайстъ“, София, да изнесе за чужбина една металическа машина, кгр. бруто 235, нето кгр. 173, съ която може да се фабрикуватъ картонени кутии чрезъ залепване на картонитъ, безъ да се шие съ тель, и

2. Да се разреши на Акц. д-во „Байеръ-Фарма“, София, да изнесе за чужбина 108 кгр. разни серуми, срока на действие, на които е изтекълъ.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

1—(Б 6143)—1

УКАЗЪ

№ 128

НИЕ БОРИСЪ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

По предложението на Нашия Министъръ на финанситъ, изложено Намъ въ доклада му № 11711 отъ 30 юлий 1940 г.,

Постановихме и постановяваме:

I. Да одобримъ XVII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 17 юлий 1940 год., протоколъ № 117, съ което се разрешава на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата, да достави 300 тона желѣзо за желѣзобетонъ отъ мѣстенъ произходъ или странство, на сума около 3.000.000 лева, като доставката се извърши на основание чл. 120 „а“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията

Воденето преговори и възлагането на доставката да стане отъ комисията назначена съ XIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 26 ноемврий 1938 година, протоколъ № 158.

При тази доставка договорятата съ държавата страна се освобождава отъ всѣкакви данѣци, налози, мита, берии, такси, права, гербъ и др., по който и да било законъ.

II. Настоящиятъ указъ, чието изпълнение възлагаме на Нашия Министъръ на финанситъ, да се внесе за одобрение въ най-близката сесия на Народното събрание и да се тури въ действие отъ деня на обнародването му въ „Държавния вестникъ“.

Издаденъ въ София на 30 юлий 1940 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 11711

Ваше Величество,

Честъ имамъ да Ви помоля, чрезъ подписване на приложени тукъ указъ, да одобрите XVII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 17 юлий 1940 год., протоколъ № 117, съ което е разрешено на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата, да достави 300 тона желѣзо за желѣзобетонъ отъ мѣстенъ произходъ или странство, на сума около 3.000.000 лева, като доставката се извърши на основание чл. 120 „а“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Воленето преговори и възлагането на доставката да стане отъ комисията назначена съ XIII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 26 ноември 1938 година, протоколъ № 158.

При тази доставка договорщата съ държавата страна се освобождава отъ всѣкакви данѣци, налози, мита, берии, такси, права, гербъ и др., по който и да било законъ.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.

Министъръ на финанситѣ. Д. Божаловъ

1—(Б 6144)—1

Министерство на търговията, промишлеността и труда

Постановление на Министерския съветъ

№ 2176

За Министерството на търговията, промишлеността и труда
Главна дирекция на труда и о. о.

XV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 юлий 1940 год., протоколъ № 120.

На основание чл. 14 отъ наредбата-законъ за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти, одобрява се следното

РЕШЕНИЕ

относно трудовитѣ условия и минималнитѣ надници на работниците отъ копринения браншъ за мулинажно-тъкачната индустрия

1. Настоящото решение урежда условията на труда и установява минимални надници на работниците отъ копринения браншъ за мулинажно-тъкачната индустрия въ цѣлата страна.

2. При назначаване на работници работодателитѣ се задължаватъ да предпочитатъ ония отъ тѣхъ, които сѫ организирани при Българския работнически съюзъ.

3. Работното време въ предприятията отъ копринено-мулинажно-тъкачния браншъ е 8 (осемъ) часа за дневнитѣ и 6 (шестъ) часа за нощнитѣ смѣни.

4. Работодателитѣ нѣматъ право да искатъ отъ работниците да доработватъ времето, което се прекратява въ бездействие поради повреда на машинитѣ или по други причини, за които работниците нѣматъ вина.

5. Когато поради повреда на машини, ремонтъ или други причини работата трѣбва да се прекрати за единъ или повече дни, работодателитѣ сѫ длъжни да предупреждаватъ работниците предния день, иначе ако работниците се явятъ на работа и бждатъ върнати плаща имъ се надница за този день. Ако обаче, причинитѣ за прекъсване на работата сѫ независещи отъ предприятието, на върнатитѣ работници, които не сѫ започнали този день работа, се плаща една четвъртъ 1/4 надница.

6. Минималнитѣ размѣри на работническитѣ надници се установяватъ въ следващата

ТАБЛИЦА:

	I. Районъ Южна България включит. София	II. Районъ Северна България
A. Мулинажъ.		
I. Начинаещи (т. е. работници, които постѣпватъ за първи път на работа въ бранша):		
а) презъ първитѣ три месеца	31	29
б) презъ вторитѣ три месеца	35	33
II. Редовни (т. е. работници, които иматъ най-малко шестъ месечна работа въ бранша):		
1. Измоствачи	42	37
2. Дубльорки (вдвойване)	42	37
3. Пресуквачки	46	42

Б. Тъкене

I. Начинаещи:

а) бубинарки, цевачки, шпулачки и чистачки — въ продължение най-много на три месеца	31	29
б) Тъкачки — въ продължение най-много шестъ месеца	35	33

II. Редовни (които иматъ стажоветѣ три и шестъ месеца):

1. Бубинарки, цевачки и шпулачки	42	37
2. Чистачки	44	40
3. Тъкачки на обикновени станове	48	44
4. Тъкачки на жакардови станове	55	53
5. Сновачки	55	55
6. Вдѣвачки	66	62
7. Лепачки	55	55

Забележка I. Въ копринено-мулинажно-тъкачния браншъ нѣма общи работници, освенъ ония, които сѫ ангажирани специално за подържане чистотата въ нощницата и вънъ отъ тѣхъ или за пазачи вратари, на които се заплаща по споразумение.

Забележка II. Надницитѣ за тъкачки и тъкачки се отнасятъ за единъ станъ.

7. Работникъ, който е достигналъ дадена категория или надница не може да бжде понижаванъ. Ако такъвъ работникъ бжде по необходимостъ поставенъ на по-ниско плащана манипулация, запазва надницата си, която е получавалъ до този моментъ.

8. Заваренитѣ по-високи надници отъ тия по таблицата не могатъ да бждатъ намалявани.

9. Работникъ съ надница по-висока отъ минималната, който е прекъсвалъ работата си, запазва категорията и надницата си при повторно постѣпване на работа, ако прекъсването не е траяло повече отъ шестъ месеца. Когато прекъсването е траяло повече отъ шестъ месеца, работодателитѣ има право да счита работника дисквалифициранъ и да го приеме пробно (най-много за единъ месецъ) съ минималната за специалността му надница по таблицата.

10. Когато по причинитѣ изброени въ чл. 51 отъ наредбата-законъ за трудовия договоръ, работниците бждатъ принудени да започнатъ работата си по-късно или да прекратятъ по-рано отъ опредѣления часъ плаща имъ се: 1/2 надница за работа до 4 часа и цѣла надница за работа повече отъ 4 часа.

При спиране работата, поради повреда на машини допуска се прекъсването на работниците въ друго отдѣление, където тѣхната подготовка позволява това, за да доизкаратъ работния день. Намаляване на надницитѣ поради такива спирания на работата се забранява.

11. Изплащане на надницитѣ става седмично, двуседмично или месечно. При двуседмично и месечно плащане работниците иматъ право на авансъ въ размѣръ на 2/3 отъ сумата на изработенитѣ надници.

12. Отъ работническитѣ възнаграждения могатъ да се правятъ удържки, само ако сѫ установени съ законъ, като на работника се дава бележка, отъ която да се вижда каква сума и за какво се удържа.

13. Следъ едногодишна работа съ или безъ прекъсване, при единъ и същъ работодател, считано отъ деня на постѣпването, работникътъ добива право на 7 дена платенъ отпускъ годишно. Когато работникътъ е поискалъ или започналъ платения си отпускъ, работодателитѣ не може да го уволни. Ако, обаче, работникътъ бжде уволненъ преди да е поискалъ или използвалъ отпуска, той има право на заплатата, която му се следва за днитѣ на отпуска.

14. Не се допуска използването на труда на новопостѣпилитѣ работници-начинаещи или редовни-безплатно за какъвто и да било срокъ.

15. Работодателитѣ се задължаватъ да удържатъ на всички свои работници задължителния членски вносъ къмъ Българския работнически съюзъ и да запазватъ установенитѣ за тоя вносъ марки въ осигурителнитѣ имъ книжки.

16. За нарушение постановленията на настоящето решение, за които нѣма предвидени санкции въ съответнитѣ трудови закони, виновнитѣ се задължаватъ да заплатитъ въ полза на фонда о. о. — смѣтка „безработица“, обществено въ размѣръ:

а) за работодателитѣ отъ 1.000 до 2.000 лева, а при повторение до 3.000 лева;

б) за работниците отъ една до две надници, а при повторение четири надници.

17. Настоящото решение важи за срокъ отъ една година, считано отъ 17 мартъ 1940 година.

18. Споровѣтъ по настоящето решение сѫ подсмѣдени на съответнитѣ помирителни сѣдилища.

Секретаръ на Министерския съветъ: М. Стефановъ
1—(П 35213)—1

Постановление на Министерския съвет

№ 2164

За Министерството на търгов., промишлеността и труда
Дирекция за закупуване и износ на зърнени храни

На № 7997/18 юлий 1940 г.

Ш постановление на Министерския съвет, взето въ заседание му отъ 22 юлий 1940 година, протоколъ № 120.

Въз основа на чл. 3 отъ наредба „А“ — за закупуване, складиране и превозване на зърненитъ храни — и чл. 27 отъ закона за закупуване и продажба на зърнени храни, Дирекцията храноизносъ ще купува зърненитъ храни отъ производителитъ презъ 1940 реколтна година, както следва:

- 1) обикновена пшеница по 4.30 лв. за 1 кгр.;
- 2) твърда пшеница по 4.50 лв. за 1 кгр.;
- 3) бѣла пшеница по 4.30 лв. за 1 кгр.;
- 4) ръжъ по 3.75 лв. за 1 кгр.

Тѣзи цени влизатъ въ сила отъ 15 августъ 1940 година.

1—(П 3599)—1

Секр. на Мин. съветъ: М. Стефановъ

НАРЕДБА „А“

за закупуване, складиране и превозване на зърнени храни

Глава I.

Общи положения

Чл. 1. Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, която по-нататъжъ въ тази наредба се нарича „Дирекцията“, има монополно право да закупува направо отъ производителитъ: пшеници и ръжъ.

Чл. 2. Производители по настоящата наредба се считатъ: земеделцитъ — за произвежданитъ отъ тѣхъ и тѣхнитъ семейства зърнени храни; притежателитъ на вършачки и уемни мелници — за получения отъ тѣхъ уемъ; притежателитъ на земя — за получения отъ тѣхъ наемъ въ натура; свещеницитъ, които извършватъ трѣбитъ си срещу плащане въ натура; работницитъ по вършачки, селскитъ стопанства, уемнитъ мелници и общественитъ учреждения, които получаватъ възнаграждения си въ натура; общинскитъ служащи, подаритъ, служащитъ при житнитъ стокови борси — които получаватъ възнаграждения си въ натура; градинаритъ, лозаритъ, и овоцаритъ, които получаватъ равностойността на продаденитъ отъ тѣхъ на земеделското население зеленчукови и овошни произведения въ зърнени храни; уемнитъ хлѣбопечарници за получаванитъ отъ тѣхъ зърнени храни срещу труда имъ по обработване брашна на производителъ въ хлѣбъ; дребнитъ селски занаятчии, като бръснари, козачи, вретенари, столари, налбанти, калайджии, грънчари, мутафчии — които правятъ обитна, и всички ония лица, на които Дирекцията ще разреши допълнително да правятъ такава съ зърнени храни срещу произвежданитъ отъ тѣхъ артикули или срещу извършената отъ тѣхъ работа; църквитъ, училищата и др. общественни учреждения — които получаватъ наемъ въ зърнени храни за полскитъ си имоти или помощи за изграждане на сгради, мостове и др.; кооперациитъ — които увеличаватъ дѣловия си капиталъ чрезъ вноски въ натура.

Глава II.

Условия на покупкитъ

Чл. 3. Дирекцията извършва своитъ покупки на изброенитъ въ чл. 1 на настоящата наредба монополни артикули, по условията указани въ тази наредба и по основни цени, които Министерския съветъ опредѣля за всѣка реколтна година по отдѣлно.

Чл. 4. Дирекцията закупува хранитъ отъ производителитъ направо и чрезъ свои агенти: кооперации, търговци и тѣхнитъ централи.

Дирекционнитъ агенти закупуватъ, по условията на настоящата наредба, предложенитъ имъ отъ производителитъ храни, които складирайтъ само въ одобрени отъ Дирекцията складове и въ размѣръ на опредѣленитъ имъ отъ сѣщата капацитети. Тѣ приематъ предложенитъ имъ за продажба храни, добити отъ уемъ на вършачкопритежателитъ и на мелници, само ако последнитъ иматъ за това специално писмено разрешение отъ Дирекцията. Въ тия случаи тѣ сж длъжни да спазватъ точно постановленията на чл. чл. 40 и 62 отъ наредбата „Б“, относно начина на предаване събранитъ уеми отъ мелницитъ и вършачкопритежатели.

За бележка: складовѣт, които се намиратъ край голѣми рѣки или въ низки мѣста, изложени на опасностъ отъ наводнение, се одобряватъ отъ Дирекцията само следъ дадена отъ агента декларация, че въ негова тежестъ сж всички рискове и отговорности за погиване или повреждаване на хранитъ поради наводнения.

Дирекционнитъ агенти, които пожелаятъ да работятъ съ свои подагенти, сж длъжни да искатъ отъ Дирекцията предварително разрешение, въ което указватъ подагентитъ си и въ кои пунктове ще работятъ. Не се позволява на подагентитъ да иматъ свои подагенти.

Не се позволява на агентитъ и подагентитъ да закупуватъ храни вънъ отъ опредѣленитъ имъ събирателни пунктове. Закупенитъ въ даденъ пунктъ храни се складирайтъ въ сѣщия такъвъ. Прехвърлянето на храни отъ единъ приемателенъ пунктъ въ другъ, безъ съгласието на Дирекцията, е забрането.

Дирекционнитъ складове се третиратъ по настоящата наредба относно зърненитъ храни и тѣхнитъ продукти, като дирекционни агенти.

Службата имъ се урежда съ специаленъ правилникъ.

За бележка: Дирекцията може да разреши събиране на храни за благотворителни и обществени цели. Въ такъвъ случай Дирекцията опредѣля начинътъ на по-нататъшното движение на така събранитъ храни.

Чл. 5. Желасцитъ да ставатъ агенти на Дирекцията, трѣбва да заявятъ това писмено или телеграфически най-късно до 31 юлий всѣка година.

Чл. 6. Кооперациитъ и тѣхнитъ централи, за да станатъ агенти на Дирекцията трѣбва да отговарятъ на изискванията на закона за кооперативнитъ сдружения и да не сж въ предпазенъ конкордатъ, несъстоятелностъ или ликвидация, а лицата на които сж възложили покупката и съхранението на хранитъ, да сж се занимавали съ търговия на зърнени храни, ли да сж били служащи при житарски или мелничарски фирми.

Чл. 7. Всички други лица, за да станатъ агенти на Дирекцията, трѣбва да отговарятъ на следнитъ условия:

а) да сж български поданици;

б) да иматъ регистрирана фирма за търговия съ зърнени храни;

в) да сж се занимавали съ търговия на зърнени храни.

Не могатъ да бждатъ агенти на Дирекцията:

а) непълнолѣтнитъ, макаръ и да имъ е разрешено да вършатъ търговия;

б) запретенитъ съдебно;

в) лишени отъ право, до опредѣления въ присъдата срокъ;

г) спрѣлитъ платкитъ си или несъстоятелнитъ, на които не сж възстановени правата;

д) осѣденитъ за измамливо или непредпазливо банкротство;

е) осѣденитъ за лъжесвидетелствуване, лъжливо заклещане, кражба, присвояване, измама, злоупотребление съ доверие, изнудване и подлогъ.

Чл. 8. Не се разрешава агентство на притежателитъ на мелници, които експлоатиратъ мелницитъ си, и наемателитъ на такива за пунктоветъ, въ които се намиратъ мелницитъ имъ. Не се разрешава даването на храни на мелници отъ тѣхни агентски складове, където и да сж тѣ.

Чл. 9. Дирекцията е свободна въ избора на лицата и организациицитъ, на които ще възложи своитъ агенции по закупуването на зърненитъ храни, а така сжщо да одобрява или не тѣхнитъ складове, или да отнема агентството на ония отъ тѣхъ, които не изпълняватъ разпоредбитъ на дирекционнитъ наредби и на договора.

Секцията на житаритъ при Общия съюзъ на българскитъ търговци, както и кооперативнитъ централи — агенти на Дирекцията, сж почетни органи на сѣщата по приложението на закона за закупуване и износъ на зърнени храни и наредбитъ на Дирекцията. Членовѣт на управителнитъ имъ тѣла сж длъжни да даватъ съдействие на органитъ на Дирекцията при изпълнение на наредбитъ на сѣщата и при преследване на нарушенията.

Чл. 10. Основнитъ цени, по които Дирекцията закупува отъ производителитъ зърнени храни, се разбирайтъ франко дирекционенъ агентски или мелниченъ складъ въ приемателнитъ пунктове.

За приемателни пунктове сж голѣми дирекционни или мелнични складове, или такива съ по-голѣми мелници, както и за посоченитъ пунктове, по решение на дирекционния съветъ, утвърдено отъ Министерския съветъ, основнитъ цени се увеличаватъ до 10 ст. на кгр. зърнени храни.

Чл. 11. Ценитъ се пресмѣтатъ както следва:

I. За обикновена пшеница

Основна цена за стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превѣяна, съ хектолитрово тегло 76 кгр. и безъ каквито и да било примѣси.

Приема се пшеница:

а) съ по-леко или по-тежко хектолитрово тегло;

б) съ примѣси: ръжъ до 50%, твърда и бѣла пшеница до 15%;

в) съ чужди тѣла: ечмикъ до 3%, фий, грахоръ, кжкълъ, овесъ, счупени пшенични зърна по-малки отъ четвъртинка и др. до 3%, главниви зърна до 0.5%.

За обикновена пшеница съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 76 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него, пропорционално съ 1% отъ сжщата.

За обикновена пшеница съ примѣси отъ ръжъ до 10% основната цена се намалява съ 1/2% за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално, а за примѣсите отъ ръжъ надъ 10-тъ процента — съ 1/4%. За примѣсите отъ твърда или бѣла пшеница основната цена не се измѣня.

За обикновена пшеница съ чужди тѣла — изброени въ буква „в“ основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално по 1%.

Пшеница съ хектолитрово тегло подъ 73 кгр. или съ примѣси отъ ръжъ надъ 10%, агентитѣ складирватъ отдѣлно.

Забележка: Агентитѣ складирватъ отдѣлно по сортове закупената обикновена пшеница отъ стопани, посочени имъ отъ Дирекцията. Тѣзи сортове пшеници се съхраняватъ отдѣлно до края на м. октомврий, като до тази дата се предаватъ отъ агента за семе, по специално дадени за целта наряди.

II. За твърда пшеница.

Основна цена — стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превѣяна, съ хектолитрово тегло 77 кгр. и безъ каквито и да било примѣси.

Приема се твърда пшеница:

а) съ по-тежко или по-леко хектолитрово тегло;

б) съ примѣси: обикновена и бѣла пшеница общо до 10%, ръжъ до 2%;

в) съ чужди тѣла: фий, грахоръ, кжкълъ, ечмикъ, овесъ, счупени пшенични зърна, по-малки отъ четвъртинка и др., всичко до 3%, главниви зърна до 0.5%.

За твърда пшеница съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 77 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него пропорционално съ 1% отъ сжщата.

За твърда пшеница съ примѣси отъ обикновена или бѣла пшеница, основната цена не се измѣня, а за такава съ примѣси отъ ръжъ — основната цена се намалява съ 1/2% за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално.

За твърда пшеница съ чужди тѣла — изброени въ буква „в“, основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално по 1%.

Твърда пшеница съ по-леко хектолитрово тегло отъ 76 кгр. или съ повече примѣси и чужди тѣла, се приема като обикновена пшеница — по правилата за нея, цената ѝ се пресмѣта като на такава, но се складирва отдѣлно.

III. За бѣла пшеница.

Основна цена за стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превѣяна, съ хектолитрово тегло 76 кгр. и безъ каквито и да било примѣси.

Приема се бѣла пшеница:

а) съ по-тежко хектолитрово тегло или съ по-леко такава до 74 кгр.;

б) съ примѣси: обикновена и твърда пшеница общо до 10%, ръжъ до 2%;

в) съ чужди тѣла, фий, грахоръ, кжкълъ, ечмикъ, овесъ, счупени пшенични зърна по-малки отъ четвъртинка и др., всичко до 3%, главниви зърна до 0.5%.

За бѣла пшеница съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 76 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него пропорционално съ 1% отъ сжщата.

За бѣла пшеница съ примѣси отъ обикновена и твърда пшеница, основната цена не се измѣня, а за такава съ примѣси отъ ръжъ — основната цена се намалява съ 1/2% за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално.

За бѣла пшеница съ чужди тѣла — изброени въ буква „в“, основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално съ 1%.

Бѣла пшеница съ по-леко хектолитрово тегло отъ 74 кгр. или съ повече примѣси и чужди тѣла, се приема като обикновена пшеница — по правилата за нея, цената ѝ се пресмѣта като на такава, но се складирва отдѣлно.

IV. За ръжъ.

Основна цена за стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превѣяна, съ хектолитрово тегло 71 кгр. и безъ каквито и да било примѣси:

Приема се ръжъ:

а) съ по-леко или по-тежко хектолитрово тегло;

б) съ примѣси отъ пшеница до 50%;

в) съ чужди тѣла: ечмикъ до 3%, фий, кжкълъ, овесъ, счупени зърна по-малки отъ четвъртинка и др., до 3%, главниви зърна до 0.5%.

За ръжъ съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 71 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него пропорционално съ 1% отъ сжщата.

За ръжъ съ примѣси отъ пшеници цената не се измѣня.

За ръжъ съ чужди тѣла — изброени въ буква „в“, основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално съ 1%.

Ръжъ съ хектолитрово тегло подъ 68 кгр. се складирва отдѣлно.

Чл. 12. Дирекцията приема хранитѣ само въ приемотелни пунктове: ж. п. гари и износни пристанища, опредѣлени отъ Дирекционния съветъ.

По изключение, по преценка на дирекционния съветъ, се разрешава откриването на „вътрешни“ приемотелни пунктове въ ж. п. спирки, както и въ пунктове отстоящи на повече отъ 10 километра отъ гаритѣ и пристанищата и то само тамъ, където има търговска или смѣсена мелница, или където откриването на такива пунктове се налага отъ извънредни и важни обстоятелства.

Не се разрешава откриването на вътрешни приемотелни пунктове на разстояние по-малко отъ 10 ккм. до вътрешенъ такъвъ, въ който има търговска или смѣсена мелница.

Основната покупна цена на хранитѣ за вътрешнитѣ пунктове се намалява, въ началото на реколтната година, съ решение на дирекционния съветъ. При опредѣляне на намалението за всѣки пунктъ по отдѣлно, дирекционниятъ съветъ изхожда отъ началото, щото Дирекцията да заплаща закупенитѣ въ тия пунктове храни, заедно съ превознитѣ имъ разноски до товаренъ пунктъ, по размѣра на основната покупна цена.

За съхраняванитѣ въ вътрешнитѣ приемотелни пунктове храни Дирекцията не плаща на агентитѣ магазинажи и др. по чл. 28 отъ настоящата наредба, като се изключатъ ж. п. спирки и ония пунктове, въ които хранитѣ се пласиратъ на самото мѣсто.

Чл. 13. Агентитѣ сж длъжни:

1) приеманитѣ отъ производителитѣ зърнени храни да заплащатъ веднага въ брой сж свои срѣдства. Дирекцията нѣма задължение да заплаща на производителитѣ храни, които тѣ сж предали на агентитѣ или подагентитѣ на кредитъ. Тя може да заплати тия храни за смѣтка на агентитѣ отъ сумитѣ, които тѣ иматъ да получаватъ отъ нея.

Забележка: За такива храни Дирекцията не плаща лихви, съгласно чл. 29 отъ настоящата наредба до окончателното имъ изплащане отъ агента.

2) Презъ течение на реколтната година да запазятъ закупенитѣ отъ тѣхъ храни въ нормално състояние, като добри стопани.

3) По нареждане на Дирекцията, да предаватъ закупенитѣ и складирани храни въ предавателнитѣ пунктове, съгласно чл. чл. 29 и 30 отъ наредба „Б“.

Забележка: Въ дирекционнитѣ складове се приематъ само сухи, здрави, безъ никакви миризми и топлина, добре превѣяни и незаразени отъ гърица храни. Всички разноски съпроводени съ неприемането на храни, неотговарящи на казанитѣ условия, сж за смѣтка на агента-изпращачъ.

Чл. 14. Приемането на пшеници и ръжъ по качество става чрезъ еднолитровъ хранимѣръ и везни за измѣрване на храни, а по количество — на килограмъ, чрезъ децималъ или сантималъ.

Агентитѣ сж длъжни да иматъ въ складовѣтѣ си еднолитровъ хранимѣръ, стограмови везни, точенъ децималъ или сантималъ и етапна сонда и то за всѣки приемотеленъ пунктъ по отдѣлно.

Чл. 15. Агенти сж длъжни да водятъ редовни търговски книги, въ които задължително се осчетоводяватъ постѣпилитѣ и изнесени храни, съ партии за всѣки пунктъ по отдѣлно и освенъ това специална магазинна книга по даденъ отъ Дирекцията образецъ, завѣрена и доставена отъ последната. М: азиннитѣ книги се заплащатъ отъ агентитѣ. Тѣ се водятъ по указание на Дирекцията и сж по една за всѣки пунктъ на агента, независимо колко склада той има въ пункта.

Забележка: Агентитѣ, които не водятъ редовни търговски книги, съгласно закона за сжщитѣ, и специалната магазинна книга, нѣматъ право на лихви, магазинажи и др. по чл. 28 и 29 отъ настоящата наредба.

Чл. 16. Агентитѣ сж длъжни да изискватъ удостоверение отъ производителитѣ, издадени имъ отъ общинскитѣ кметове или отъ кметскитѣ намѣстници, по даденъ отъ Дирекцията образецъ, завѣрени и доставени отъ последната и заплатени отъ производителитѣ на общинитѣ.

Агентитѣ подписватъ удостоверенията-преносителни, като вписватъ въ килограмъ действително полученитѣ количества. Сжщитѣ се приподписватъ и отъ производителитѣ, които сж длъжни да ги предаватъ въ тридененъ

срокъ на кмета или кметския намѣстникъ — отъ когото сѣ ги получили. Агентитъ задържатъ удостоверението-разрешително.

Чл. 17. Агентитъ сѣ длъжни, за всѣко прието количество пшеница и ржъ, да даватъ на производителитъ нумерирани кочани бележки, по даденъ отъ Дирекцията образецъ, завѣрени и доставени отъ последната срещу заплащане.

Чл. 18. Агентитъ сѣ длъжни, за всѣки събирателен пунктъ по отдѣлно, най-късно на следния день отъ получаването най-малко на петъ тона храна да авизиратъ на Дирекцията — чрезъ копие отъ магазинната книга — количества, качества и стойността по отдѣлно за приетитъ отъ тѣхъ пшеници и ржъ, по начинъ, указанъ отъ Дирекцията.

Забележка: Ако агентътъ въ течение на 10 дни отъ последното авизо не е закупилъ 5 тона храни, той авизира закупенитъ храни колкото и да сѣ тѣ.

Чл. 19. Когато въ удостоверението по чл. 16 отъ настоящата наредба е вписано, че производителитъ длъженъ на Дирекцията по заемобразно получени храни, агентътъ е длъженъ да приеме храната, като удържи половината отъ стойността на приетата храна срещу дълга, и я отчете по означения по-долу начинъ, като внише въ удостоверението-преносително размѣра на удържаната сума.

Приетитъ отъ агентите храни, които производителитъ му предава за издѣлжение на свой дългъ къмъ Дирекцията, или на такъвъ къмъ Б. з. к. банка, за получени отъ нея кредити по изхранване, се вписватъ на общо основание въ магазинната книга съ съответната за това забележка, като агентътъ удържа следуемитъ се суми.

Въ тия случаи агентътъ дава на производителя писмо, по даденъ отъ Дирекцията формуляръ, до Б. з. к. банка, заедно съ копие до Дирекцията, въ което се означава количеството, единичната цена и общата стойност.

Производителитъ предава писмото заедно съ копие то му на Б. з. к. банка, която го отчита съ удържаната му отъ агента сума. Копието Б. з. к. банка изпраща на Дирекцията, която задължава смѣтката на агента.

Хранитъ се приематъ: а) тѣзи за връщане дадена заемобразно храна — по установенитъ за пункта основни мелнични цени; б) тѣзи за изплащане дългъ къмъ Б. з. к. банка, за закупени по намалени цени храни — по ценитъ за на едро, по които сѣ продадени хранитъ на нуждаещитъ се (чл. 77 отъ наредба „Б“).

Забележка: Агенти, които не се съобразяватъ съ означения по-горе редъ на приемане и отчитане на такива храни, се задължаватъ по смѣтка съ размѣра на несъбранитъ суми и съответнитъ лихви.

Чл. 20. За закупенитъ отъ агентитъ храни, Дирекцията — при възможностъ — имъ отпуска аванси до 80% отъ стойността на закупенитъ храни. Процентътъ и условията се опредѣлятъ отъ дирекционниятъ съветъ.

Чл. 21. Предавателни пунктове за агентитъ сѣ желѣзопътнитъ гари, черноморскитъ и дунавски пристанища, дирекционнитъ складове и мелницитъ, къмъ които Дирекцията отправя хранитъ; както и самитъ складове на агентитъ.

Ако агентътъ отсъствува, за всѣки предавателен пунктъ, трѣбва да има комисионеръ — неговъ довѣрникъ — чрезъ когото става предаването на хранитъ по качество и количество. Въ товарителницата за натоваренитъ вагони, макаръ товари отъ комисионера, трѣбва непременно да се показва ясно името на агента-изпращачъ и пункта отъ кѣдето се товари, нумера на наряда и нумера на продажбата, ако има такива, както и адреса на комисионера въ предавателния пунктъ. Въ случай, че агентътъ не посочи комисионеръ, Дирекцията назначава такъвъ, комуто плаща, за смѣтка на агента, опредѣлената отъ нея комисиона.

Чл. 22. Агентитъ отговарятъ за състоянието, качеството и количеството на храната, отъ деня на авизирането до окончателното ѝ предаване въ предавателния пунктъ, посоченъ отъ Дирекцията. За авизиранитъ и непредадени на Дирекцията количества храни, следъ приспадане на редовно установенитъ отсѣвки и обичайнитъ фири, смѣткитъ на агентитъ се задължаватъ съ разликата между основната покупна цена и продажната монополна цена за съответния или най-близкия пунктъ, съ вальоръ 1 юлий — началото на новата реколтна година.

Забележка I: Отсѣвки, неустановени съ протоколъ отъ дирекционния органъ, приподписанъ и отъ агента, не се признаватъ. При установяване количеството отсѣвки, то не може да надминава това на разликата отъ полученитъ се хранитъ чужди и предаденитъ такива съ смѣтитъ.

Забележка II. Размѣрътъ на обичайнитъ фири и липси не може да надминава 1½% отъ количеството на авизиранитъ храни, като при нужда точниятъ процентъ за дадена реколта и районъ се опредѣлятъ отъ дирекционниятъ съветъ. Не се плаща лихва по чл. 29 и магазинажъ и пр.

по чл. 28 отъ настоящата наредба за фиритъ и липситъ, констатирани надъ опредѣления отъ дирекционниятъ съветъ процентъ, считано отъ 1 ноември на реколтната година, презъ която е закупена храната.

Чл. 23. Дирекцията заплаща на агентитъ хранитъ по основнитъ цени, по които тѣ сѣ ги закупили презъ съответната реколтна година и съобразно качеството и количеството при предаването имъ. Платената отъ Дирекцията обща за реколтната година, сума, не може да надвишава съ повече отъ 1% с.м.ата която агентътъ е платилъ на производителитъ за хранитъ при приемането имъ. Евантуалната по стойностъ разлика въ повече отъ допустимия толерансъ — 1%, произходяща отъ предаването на агента на нееднакви количества и качества съ тия, които е приелъ отъ производителитъ, не се плаща отъ Дирекцията. Разликата се опредѣля при приключването на реколтната година върху приетитъ количества презъ цѣлата година и то за всѣки приемателен пунктъ по отдѣлно.

Забележка: Отсѣвкитъ сѣ безъ стойностъ.

Чл. 24. Споровѣтъ относно качеството и количеството при предаването и приемането на хранитъ отъ агентитъ на купувачи или отъ Дирекцията на купувачи — само когато хранитъ се предаватъ отъ нейни складове — се разрешаватъ отъ съответната стокова борса чрезъ арбитражната комисиия, на база на закона за закупуване и износъ на зърнени храни, настоящата наредба, наредба „Б“ и правилника на борсата — доколкото той не противоречи на закона и наредбитъ на Дирекцията.

Съставътъ на арбитражната комисиия е: синдикътъ на стоковата борса или неговъ замѣстникъ и по единъ представител, посоченъ отъ агента или отъ Дирекцията — само когато тя предава отъ свой складъ, и отъ купувача.

Въ мѣста, кѣдето нѣма борса, а има дирекционенъ органъ, съставътъ на комисиията е: дирекционниятъ органъ и две вещи мѣстни лица, посочени отъ странитъ.

Назначаването на комисиията се изисква отъ заинтересованата страна. Решенията ѝ сѣ окончателни, ако не сѣ обжалвани предъ Дирекцията на следния день отъ постановленето имъ.

Съставътъ на втората арбитражна комисиия се опредѣля отъ Дирекцията и решенията и сѣ окончателни.

Забележка: Споровѣтъ относно хектолитровото тегло и примѣситъ на хранитъ, при предаването имъ отъ агенти на дирекционни складове или органи, се разрешаватъ отъ съответната стокова борса, въ която се изпращатъ подпечатанитъ отъ дветѣ страни мостри, а по другитъ въпроси, свързани съ качеството на хранитъ — отъ Дирекцията.

Чл. 25. Агентитъ сѣ отговорни за наплащенитъ имъ лихви и магазинажъ на авизиранитъ отъ тѣхъ и непредадени на Дирекцията количества, както и за всички други вреди и загуби, денгуби и пр., които биха произлѣзли за Дирекцията по тѣхна вина.

За загуба и оврѣда на храни, причинени отъ случайно събитие или непреодолима сила, агентътъ не отговаря, но е длъженъ да уведоми Дирекцията въ срокъ най-късно 24 часа отъ настѣпване на събитията.

За произхода на претърпенитъ загуби (погиване), или повреди на храни, както и за тѣхния размѣръ, се произнася комисиия, назначена отъ директора и състояща се отъ представител на Дирекцията, членъ на мѣстния съдъ и вещь лице, посочено отъ съответната стокова борса.

Когато комисиията не може да установи качеството на погиваната или повредената храна, приема се, че то срѣдното качество на закупенитъ отъ агента презъ реколтната година видъ храни; когато комисиията не може да опредѣли точното количество на тѣзи храни — приема се, че то е онава, което комисиията приблизително установи.

Установенитъ съгласно настоящия членъ, погивати или повредени отъ случайно събитие или непреодолима сила количества храни, се считатъ като предадени на общо основание, по условията на настоящата наредба, съ вальоръ датата на протокола. Дирекционниятъ съветъ одобрява протокола на комисиията и решава стойността на хранитъ да се мине въ загуба.

Повреденитъ храни отъ непреодолима сила или случайно събитие, се продаватъ по свободно споразумѣние за смѣтка на Дирекцията.

За повреденитъ не отъ непреодолима сила или случайно събитие храни, Дирекцията, съгласно забележка II къмъ чл. 22 отъ настоящата наредба не плаща магазинажъ и пр. по чл. 28, както и комисиона по чл. 27; тя задължава агента съ разликата въ стойности — чл. 22, наредба „А“ — и му дава разрешение да ги продаде за своя смѣтка.

Чл. 26. Агентитъ сѣ длъжни да авизиратъ закупенитъ храни въ онзи приемателен пунктъ, въ който сѣ ги закупили и складирали.

Чл. 27. Дирекцията плаща на агентитъ брутни разноси и комисиона за приетитъ, съхранявани и предадени отъ тѣхъ, съгласно настоящата наредба, зърнени храни.

Всички разноски на агента, без разлика на тяхното естество и вид, като: разноски по използване на персонала, на инвентара, наемът на складове, порто, телефони, телеграми, липси, превозът и товарене от склад на вагонъ шлепъ, параходъ или складъ на Дирекцията, разноски по приемането, товаренето, експедирането, маневрирането и предаването на храната въ товарните, въ предавателните и износните пунктове, разноски по товарителните, изпращането — остават въ тежест на агента и се предплащат от него.

А. Брутни разноски обхващат, разходитъ по: покриване разноските по приемането на храната, наема на склада, използване на персонала и инвентара, порто, телефони, телеграми, липси, пренасяне на храната от складъ до вагонъ, до шлепъ или параходъ, до кола предъ складъ или до мелница въ района на пункта, такси за навременно отпускане и за теглене на вагони, такси и разноски по товарителници, и маневриране — изобщо по експедиране на хранитъ съ вагони, товарене на кола, вагонъ или шлепъ, възнаграждение на комисионери въ товаренъ и предавателен пунктъ, по предаване храната въ предавателния пунктъ и всички други, за които изрично настоящата наредба не споменава въ чия тежестъ сѣ.

Брутни разноски се определятъ отъ дирекционния съветъ, споредъ мѣстните условия, за всѣки приемателен пунктъ отдѣлно за килограмъ въ три размѣра:

1) за храни товарени на вагонъ, на шлепъ или на кола предъ парахода;

2) за храни превозвани до мелница;

3) за храни предавани „отъ складъ“.

За компенсиране на извършенитъ трудъ и разходи, които съпровождатъ съхранението на останалитъ отъ минали реколтни години храни, на агентитъ се заплащатъ подъ формата на брутни разноски, опредѣлени отъ дирекционния съветъ суми. Изплащането на тия брутни разноски се извършва съгласно точка „В“ отъ настоящия членъ.

Б. Комиссионата обхваща чистата печалба на агента до 6 ст. за килограмъ и се опредѣля отъ дирекционния съветъ.

В. Брутни разноски и комисионата се отбелязватъ общо въ договоритъ на агентитъ, по отдѣлно за всѣки приемателен пунктъ. Тѣ се одобряватъ по установения отъ Дирекцията редъ, безъ агентитъ да сѣ длъжни да доказватъ действителността и размѣра на направенитъ разходи, — срещу които се дава частта за брутни разноски, а платеното въ повече отъ сѣщитъ — остава въ тяхна тежестъ.

Забележка. Сумитъ дължими по този членъ се изчисляватъ ежесечно и се записватъ по съответната агентска смѣтка съ вальоръ 10-то число на следния месецъ.

Чл. 28. Освенъ комисионната, Дирекцията заплаща на агентитъ за фири, магазинажъ, манипулация и добро стопанисване на събранитъ отъ тяхъ храни, като и за други разноски, обща сума до 5.50 стотинки опредѣлена отъ дирекционния съветъ.

Тази сума се плаща при база на день за всѣки 100 килограмъ закупена и складирана храна и се изчислява начинай отъ деня, въ който авизото е постъпило въ Дирекцията, до датата на товарителницата или тази на протокола, за предаденитъ отъ складъ храни.

За първитъ десетъ дни следъ постъпването на авизото въ Дирекцията, горната сума не се заплаща и се намалява отъ изчислената сума.

Забележка: Сумитъ дължими отъ Дирекцията по този членъ се изчисляватъ шестмесечно и се записватъ по съответната смѣтка съ вальоръ 1 юлий — началото на новата реколтна година, и се дължатъ отъ тая дата.

Чл. 29. Дирекцията заплаща на агентитъ за закупенитъ отъ тяхъ храни — лихви до 8% годишно, опредѣлени отъ дирекционния съветъ. Тѣ почватъ да текатъ следъ 10 дни отъ датата на авизото, а преставатъ отъ вальора даденъ отъ Б. з. к. банка за изплатена сума.

Припаданиитъ се лихви на агентитъ се записватъ по съответнитъ смѣтки съ вальоръ 1 юлий — началото на новата реколтна година.

Всички задължения на агентитъ по смѣтката се олихвяватъ съ вальоръ деня на плащането.

Кредитнитъ-дебитни салда на агентитъ на 30 юний — края на реколтната година, сѣ лихвоносни съ вальоръ 1 юлий — началото на новата реколтна година.

Забележка I. При изчисление лихвитъ и сумитъ по чл. 28 отъ тази наредба, месецитъ се смѣтатъ по 30 дни.

Забележка II. Останалитъ храни отъ минали реколтни години се считатъ и третираатъ като храни, закупени презъ новата реколтна година. По отношение на тяхъ Дирекцията заплаща комисиона, лихви, магазинажъ и др., по размѣритъ установени за хранитъ отъ новата реколтна година и прилага дирекционнитъ наредби, тъй като тѣ се

прилагатъ къмъ новозакупенитъ храни, съ изключение на това, че тѣзи храни се изплащатъ по основни цени, по които сѣ били закупени и магазинажитъ и пр. по чл. 28 и лихвитъ по чл. 29 отъ тази наредба, за тѣзи храни започватъ да текатъ отъ 1 юлий на новата реколтна година.

Чл. 30. Застраховкитъ на хранитъ противъ пожаръ въ агентскитъ, дирекционнитъ и мелничнитъ складове и при транспорта имъ по Б. Д. Ж. се правятъ направо отъ Дирекцията и сѣ за нейна смѣтка.

Чл. 31. Въ всѣки приемателен пунктъ, кждето нѣма борса, или тържище, Дирекцията опредѣля по единъ или нѣколко органи на публичната властъ, които да изпълняватъ функциитъ на помирителна инстанция при евентуаленъ споръ между продавача — производителъ и агента на Дирекцията, относно качеството и цената на предложенитъ за предаване храни. Качеството, количеството и цената, опредѣлена отъ помирителитъ, сѣ задължителни за дветъ страни. Разноските по тѣзи спорове и възнаграждението на помирителитъ се обявява предварително съ окръжно отъ Дирекцията и се плащатъ отъ загубилата спора страна.

Списъкътъ на помирителитъ трѣбва да бѣде поставенъ на видно мѣсто, кждето става приемането на храната.

Чл. 32. За всички приети количества храни, Дирекцията плаща кринина, по 1 ст. на кгр., на общинитъ въ землицата на които се намиратъ приемателнитъ пунктове, обявени отъ Дирекцията.

Заплащането по 1 ст. на килограмъ кринина става постепенно, споредъ предаването на хранитъ отъ агентитъ на Дирекцията. За всѣка платена сума, за кринина, на съответната община, агентитъ представя въ Дирекцията съответна квитанция отъ общината, възъ основа на която се завършва смѣтката му съ вальоръ-датата на квитанцията.

Забележка: Заплащането на кринината за хранитъ, купени направо отъ Дирекцията, се извършва отъ нея шестмесечно, преди приключването на 6-месечния и годишния балансъ.

Глава III.

Движение на хранитъ.

Чл. 33. Агентитъ товарятъ шлепове, товарятъ и изпращатъ вагони, или коли съ храни за предавателни пунктове, или предаватъ на купувачитъ „отъ складъ“ само по даденъ писменъ, или телеграфенъ нарядъ отъ Дирекцията. Въ последствие телеграфниятъ нарядъ се потвърждава винаги съ писменъ таквъ.

По изключение, когато агентътъ предава храни отъ складъ не на мелничаръ, а по наредба „Б“, отдѣлъ III, глава II, това той може да стори безъ предварително получень отъ Дирекцията нарядъ, който въ последствие изисква да се оформи, но само срещу представеното му отъ купувача бордеро за внесена въ Б. з. к. банка сума. Въ таквъ случай агентътъ, предава на купувача „отъ складъ“ съответното количество зърнени храни, отговарящо на стойността на внесена въ банката сума, пресмѣтната по опредѣленитъ отъ Министерския съветъ основни цени за смилане на брашна или за особени цели, съгласно наредба „Б“.

Дирекцията има дискреционното право да движи хранитъ и опредѣля нарядитъ за предаване на сѣщитъ.

Когато нѣкой купувач-мелничаръ поиска писмено да му се дадатъ храни отъ пунктове, отъ които той обикновено не получава такива, и изпълнението на които наряди би предизвикало разноски по-големъ отъ обикновенитъ — съпровождани обикновения редъ на движение на храната, по преценка и решение на дирекционния съветъ му се даватъ наряди и отъ другаде, при поето отъ него задължение да заплати предизвиканитъ съ това въ повече разноски.

Чл. 34. Съ получаване на нареждането за товарене, агентътъ е длъженъ въ срокъ отъ 24 часа да поиска отъ желаната администрация нужния брой вагони, като при капирането имъ упомене изрично, че вагонитъ трѣбва да иматъ вътрешни капаки. Шомъ получи вагонитъ, агентътъ ги преглежда, поисква замѣната имъ, — ако текатъ или иматъ миризъ, запущва малкитъ дупки — ако се укажатъ такива, за да зазави хранитъ отъ изтичане, или измокране и изобщо вземе всички мѣрки, като добъръ стопанинъ, за да осигури пристигането на стоката въ мѣстоназначенето и въ добро състояние.

Нарядитъ за предаване на храни „отъ складъ“, или тия за „превозване до мелница“ се изпълняватъ въ срокъ до два дни отъ получаването имъ.

Когато нарядитъ сѣ дадени съ условието „при поискване“, поменатитъ по-горе срокове започватъ да текатъ отъ получаването на поискването.

Чл. 35. Агентътъ, комуто е даденъ нарядъ за товарене храни на вагони, е длъженъ да го изпълни веднага следъ отпускането на вагона, иначе той отговаря предъ Дирекцията и третитъ лица за причиненитъ имъ отъ закъснението щети.

За всяко срещането отъ агента препятствие, той е длъжен незабавно да уведоми телеграфно Дирекцията и да иска указание.

Нарядът се дават писмено, а ако се дават телеграфно — потвърждават се и писмено. Не се позволява даването на наряди по телефона, устно, или чрез трето лице.

Чл. 36. Агентът предава натоварените вагони на железопътната администрация съвместно с товарителницата, като я адресира до контролора на Дирекцията при мелницата, за която е даден нарядът, или на адрес специално посочен въ самия наряд.

Въ товарителницата, въ графата „бележка на изпращача“, агентът вписва: името на своя комисионеръ въ предавателния пунктъ и „за Дирекция Храноизносъ“. Тия вписвания се правят на свободното поле въ долния край на „известията“.

Като изпращачъ трѣбва да фигурира агента, или ако вагонът се експедира отъ комисионеръ-експедиторъ, последниятъ означава, че отправя вагона за смѣтка на агента (името му) на който е даденъ нарядът.

Както въ разписката, така и въ товарителницата, графа „бележка на изпращача“, се означава номера на наряда и по коя наредба и глава отъ нея е купена храната.

Чл. 37. При даване нарядъ за смѣтка на донда „Обществени бедствия“, вагонитъ се експедира на адресъ Българска земеделска и кооперативна банка — съответния пунктъ.

Въ този случай, агентът е длъженъ да отбележи въ товарителницата, графа „наименование на стоката“, че храната е за смѣтка на фонда „Обществени бедствия“, а така също и номера на наряда.

Чл. 38. По полученъ нарядъ за изпълнение „отъ складъ“ въ приемателния пунктъ, агентът предава точното количество, отбелязано въ наряда.

Когато агентът товари на вагонъ, допуска се толерансъ 1% повече, или по-малко отъ количеството на храната, означено въ наряда.

Чл. 39. Вагонитъ съ храни се изпращатъ по Б. д. ж. съ малка бързина и се осигуряватъ отъ агента за 1,000 лева всеки вагонъ. Осигуровката е за смѣтка на Дирекцията.

Не се позволява на агентитъ да обременяватъ вагонитъ пратки съ задължения подъ каквато и да било форма.

Чл. 40. За натоварена и предадена храна, Б. з. к. банка изплаща на агентитъ, не получили предварително аванси, до 90% отъ стойността ѝ. Дирекцията съ специално окръжно до клоноветъ на Б. з. к. банка определя закрѣпени суми — близки до поменатия процентъ — които клоноветъ ще изплащатъ за натоваренитъ и предадени разни пшеници и ржѣ. Дирекцията съобщава на клоната на Б. з. к. банка, къмъ който агентът е акредитиранъ, дали той ще получава, или не аванси по настоящия членъ.

Тѣзи аванси се получаватъ отъ клоната на Б. з. к. банка срещу представяне на оригиналенъ писменъ нарядъ отъ Дирекцията; при телеграфенъ нарядъ — писменото му потвърждение, и:

а) когато храната се товари на вагонъ — разписка отъ товарителницата;

б) когато храната се предава „отъ складъ“ на агента: 1) когато храната се предава на мелница — формено бордеро обр. 2, подписно отъ агента-продавачъ, мелничаря-приемачъ и контролора на мелницата; 2) когато храната се предава направо на Дирекцията — формено бордеро обр. 2, подписано отъ агента-продавачъ и отъ дирекционния органъ; 3) когато храната се предава другиму — протоколъ, подписанъ отъ приемача, указанъ въ дирекционния нарядъ и отъ агента-продавачъ, и

в) когато храната се предава въ шлепъ дунавско пристанище, или отъ кола предъ параходъ на морско пристанище — протоколъ за предаване и приемане на храната, подписанъ отъ предавача — агентъ, приемача — указанъ въ дирекционния нарядъ и отъ представителя на дирекцията.

Не се позволява на агентитъ да получаватъ аванси, ако вагонната пратка е обременена съ дебуръ, или ако вагона е товаренъ комбиниранъ (отъ двама агенти, или съ два вида хран-).

Остатъкътъ отъ 10% отъ стойността на храната се отчита следъ окончателното приемане въ предавателния пунктъ. Този остатъкъ се деконтира на агента, следъ спадане изтегляния аванс, и се изплаща отъ същия клонъ на Б. з. к. банка, по нареждане на дирекцията.

Чл. 41. Ако въ наряда не е определено качеството на храната, агентът е длъженъ да натовари сръдниятъ типъ, какъвто се товари въ пункта и то непременно здрава, суха, безъ топлина и миризма стока. Ако качеството е определено, трѣбва да се товари непременно исканото качество, като се допуска толерансъ максимумъ 1 кг. за хектолитрово тегло и 30% върху определенитъ проценти за примѣситъ, или за чуждитъ тѣла.

Нарядъ даденъ за съвмѣстно товарене съ други агенти, се изпълнява точно по указанията въ него.

Глава IV.

Събиране храни въ слабо производителни центрове

Чл. 42. Дирекцията, въ съгласие съ централното управление на Б. з. к. банка, може да организира свои агенции въ пунктове неупоменати въ приложения къмъ настоящата наредба списъкъ. Тѣзи пунктове се завеждатъ отъ съответнитъ клонове и агентури на банката. Б. з. к. банка, на своя отговорност, може да възложи завеждането на таква агенство на мѣстната кооперация, или популярна банка.

Дирекцията може, по изключение, да възложи, направо на кооперациитъ или на популярнитъ банки, завеждането на подобни агенции.

Чл. 43. Така организираниитъ агенции закупуватъ зърненитъ храни като агенти, по ценитъ определени за пункта, въ който се намиратъ, съгласно чл. чл. 3 и 12 отъ настоящата наредба.

Чл. 44. Събранитъ и закупени храни отъ банковитъ агенции сѣ за смѣтка на Дирекцията, която единствена има право да разполага съ тѣхъ.

Чл. 45. Дирекцията одобрява на Б. з. к. банка разнос-китъ за наемъ на складовѣтъ, въ които се събиратъ хранитъ, за манипулацията, за пренасянето и пр. на хранитъ, евентуалнитъ липси въ количество и качество, съгласно чл. 265 отъ правилника за приложението на закона за б. о. п. и по 6 ст. на килограмъ нето комисиона. Комисионата се одобрява следъ продажбата и отчитането на хранитъ.

Чл. 46. За смѣтководното и техническото изпълнение на службата въ тия агенции, Дирекцията, въ съгласие съ Б. з. к. банка, дава нуждитъ указания.

Чл. 47. Настоящата наредба отменява всички предшестващи наредби, които ѝ противоречатъ.

Чл. 48. За приложението на настоящата наредба Дирекцията издава окръжни, а особенитъ случаи, които биха се появили при приложението ѝ, се уреждатъ съ решения на дирекционния съветъ.

Гр. София, 22 юлий 1940 година.

Директоръ: М. Дочевъ
Съветници: Д-ръ Ив. Каросеровъ
Вас. Вариклечковъ

1—(П35319)—1

Постановление на Министерския съветъ

№ 2183

За Министерството на търговията, промишл. и труда Гражданска мобилизация

XXI постановление на Министерския съветъ, взето въ заседание му отъ 22 юлий 1940 год., протоколъ № 120.

На основание чл. 22 отъ закона за гражданската мобилизация, увеличаватъ се съ 15% заплатитъ и надницитъ, плащани по ведомости на всички работници и служащи въ частнитъ индустриални предприятия.

Подъ работници и служащи се разбиратъ всички наети на работа лица безъ разлика на полъ, възраст, народност, видъ на труда и начина на изплащането на заплатата.

Горното увеличение отъ 15% влиза въ сила отъ 1 августъ 1940 година.

Не получаватъ това увеличение работницитъ отъ вълнено-текстилната индустрия и тютюноманипулационнитъ складове, които вече сѣ получили съответното увеличение на надницитъ

Гр. София, 22 юлий 1940 година.

1—(П35373)—1 Секр. на Мин. съветъ: М. Стефановъ

Постановление на Министерския съветъ

№ 2569

За Министерството на търговията, промишл. и труда Дирекция на труда

XXIV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседание му отъ 30 юлий 1940 г., протоколъ № 123.

На основание чл. 22 отъ закона за гражданската мобилизация и въ връзка съ XXI-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 юлий 1940 година, протоколъ № 120, одобрява се следното:

1. Всички работници или служащи въ частнитъ индустриални предприятия, които през времето отъ 1 мартъ 1940 година до 1 августъ с. г. не сѣ получили 15% увеличение на надницата или заплатата си, получаватъ това увеличение, като при изчислението му се изхожда отъ ведомостта на 31 мартъ 1940 година.

При надници, изчислявани въз основа на акордна работа, се увеличава самата акордна цена.

2. Получилите през времето от 1 март 1940 година до 1 август с. г. увеличение по-малко от 15%, получават разликата до 15% от 1 август 1940 година, насетне.

3. Работник или служащ, постигнал на работа след 31 март 1940 година, получава увеличение върху надницата или заплатата си съ толкова процента, съ колкото се увеличават надниците, на работниците и служащите от същия бранш, завършени на 31 март 1940 година.

4. Не получават увеличение на надницата или заплатата: а) работниците от вълнено-текстилната индустрия и в) тюноманипулационните складове; б) служащите от всички браншове съ заплатата или възнаграждение чисто 4.000 лева месечно и нагоре.

Подъ служащи се разбират всички наети на работа лица въ индустриалните предприятия, неизвършващи физическа работа въ производството.

5. Задължават се всички частни индустриални предприятия да съобразят ведомостите за заплатите и надниците за след 1 август 1940 година, съ горните наредения.

Нарушението на чл. 22 от закона за гражданската мобилизация, върху който почива настоящето постановление, както и XXI-то постановление от 22 юлий 1940 година, вълче след себе си наказанията предвидени въ чл. 37 от същия законъ.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.

1—(П 35372)—1 Секр на Мин. съветъ: М. Стефановъ

Постановление на Министерския съветъ

№ 2165

За Министерството на търговията, промишлеността и труда

Дирекция за закупуване и износъ на зърнени храни.

IV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му от 22 юлий 1940 година, протоколъ № 120.

Въз основа на чл. 5 от наредба „З“ за закупуване и продажба на слънчогледово и рѣпично семе и произведенията отъ тѣхъ и чл. 17 отъ зак. за закупуване и продажба на зърнени храни, Дирекцията храноизносъ ще купува отъ производителитѣ слънчогледово семе презъ реколната 1940 година по 4.40 лв. за 1 кг., франко дирекционенъ складъ, а ще го продава за вътрешна консумация по 4.90 лв. за 1 кг., франко вагонъ товарна гара.

VI постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му от 21 май 1940 година, протоколъ № 78, се отменява.

Гр. София, 22 юлий 1940 година.

1—(П 35201)—1 Секретаръ на Мин. съветъ: М. Стефановъ

Постановление на Министерския съветъ

№ 2216

За Министерството на търговията, промишлеността и труда

Дирекция за закупуване и износъ на зърнени храни.

X постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му от 25 юлий 1940 година, протоколъ № 122.

Одобрява се следното:

Въз основа на чл. 19 от наредба „З“ за закупуване и продажба на слънчогледово и рѣпично семе и произведенията отъ тѣхъ и чл. 17 отъ закона за закупуване и продажба на зърнени храни, Дирекцията храноизносъ ще продава рѣпично семе за вътрешна консумация презъ реколната 1940 година, по 5.30 лева за единъ килограмъ франко вагонъ товарна гара.

Гр. София, 25 юлий 1940 година.

1—(П 35201)—1 Секретаръ на Мин. съветъ: М. Стефановъ

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.

Министерство на търговията, промишлеността и труда

ЗАПОВѢДЪ

№ 2064

Въз основа на чл. 23 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените и съгласно I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му от 21 май 1940 година, протоколъ № 78,

Заповѣдвамъ:

1. Задължаватъ се всички частни лица, били тѣ физически или юридически, да деклариратъ въ срокъ отъ 5 дни отъ публикуването на настоящата заповѣдъ въ „Държавенъ вестникъ“, предъ съответнитѣ комисарства по снабдяването или съответнитѣ общински управления намиращото се на лице въ тѣхъ количество конопено влакно и конопенъ дребъ реколта 1939 година.

2. Задължаватъ се всички лица, които сѣ декларирали намиращото се на лице количество конопено влакно и конопенъ дребъ, да предадатъ същитѣ въ срокъ отъ 15 дни отъ публикуването на настоящата заповѣдъ въ „Държавенъ вестникъ“ на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни по ценитѣ опредѣлени въ „Държавенъ вестникъ“, брой 130/940 година.

3. Всички частни, физически и юридически лица, които не изпълняватъ даденитѣ наредения, относно декларирането и предаването на конопенитѣ влакна и конопения дребъ реколта 1939 година въ опредѣленитѣ срокове, да се наказватъ по чл. 44 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

4. Всички лица, които подбуждатъ населението къмъ укриване, непредаване или недеклариране на конопеното влакно и дребъ, да се наказватъ по чл. 32 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на цените.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ деня на публикуването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 31 юлий 1940 година.

1—(Б 6134) 1 Министръ: Д-ръ Сл. Загоровъ

Дирекция за закупуване и износъ на зърнени храни

НАРЕДБА „З“

за закупуване и продажба на слънчогледово и рѣпично семе и произведенията отъ тѣхъ

(Одобрена съ XV-то постановление на Министерския съветъ отъ 25. VII. 1940 год.)

ОТДѢЛЪ I

ПОКУПКА, СКЛАДИРВАНЕ И ПРЕВОЗЪ

Глава I.

Общи положения.

Чл. 1. Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, която по-нататъкъ въ тази наредба се нарича „дирекцията“, има изключително право да купува отъ производителитѣ, както и да продава слънчогледово и рѣпично семе.

Покупките се извършватъ направо отъ органи на дирекцията, или чрезъ дирекционни агенти: кооперации, търговци и тѣхнитѣ централи.

Дирекцията има изключителното право да продава за износъ отъ България произведенията отъ слънчогледово и рѣпично семе (масло, кюспе, протъ).

Чл. 2. Производители по настоящата наредба се считатъ земеделцитѣ, за произвежданото съ тѣхъ и тѣхнитѣ семейства слънчогледово и рѣпично семе, а също и лицата, упоменати въ чл. 2 отъ наредба „А“.

Чл. 3. Дирекцията купува, складира, движи и продава купеното отъ нея слънчогледово и рѣпично семе по условията, указани въ настоящата наредба, допълнени съ тия на наредби „А“ и „Б“, доколкото не имъ противоречатъ.

Чл. 4. Дирекционни агенти за слънчогледово и рѣпично семе могатъ да бждатъ ония, които отговарятъ на условията, предвидени въ чл. чл. 6 и 7 отъ наредба „А“.

Не могатъ да бждатъ такива агенти собственицитѣ или наемателитѣ на екстракционни фабрики или маслобойни за пунктоветѣ, въ които се намиратъ заведенитѣ имъ. Ако тѣ сѣ агенти въ други пунктове, забранено е да се продава слънчогледово семе отъ тѣхнитѣ складове на фабрицитѣ имъ.

Глава II.

Условия на покупките.

Чл. 5. Дирекцията купува слънчогледово и рѣпично семе по основни цени, които Министерскиятъ съветъ опредѣля за всѣка реколтна година по отдѣлно.

Произведенията отъ слънчогледово и рѣпично семе се купуватъ по цени, добити на дирекционната борса, или по свободно споразумение. Въ последния случай ценитѣ се опредѣлятъ отъ Дирекционния съветъ и не могатъ да бждатъ по-високи отъ ценитѣ, получени на дирекционната борса. И при дватъ случая цената франко фабриката не може да надвишава нормираната цена, опредѣлена еднакво за цѣлата страна.

Чл. 6. Основнитѣ цени по които дирекцията купува слънчогледово и рѣпично семе отъ производителитѣ, се

разбиратъ франко дирекционенъ или агентски складъ въ приемателнитъ пунктове.

Основнитъ цени сж еднакви за всички приемателни пунктове, изключая вътрешнитъ.

Чл. 7. Цената на слънчогледовото семе се разбира за стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превъжана съ хектолитрово тегло 40 кгр., безъ каквито и да било примѣси. Приема се слънчогледово семе:

а) съ по-тежко или по-леко хектолитрово тегло, но не и по-леко отъ 38 кгр.;

б) съ чужди тѣла и праздни зърна общо до 4%, и в) съ влага най-много до 12%.

За слънчогледово семе съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 40 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ, или частъ отъ него, пропорционално съ 1%.

За слънчогледово семе съ примѣси отъ чужди тѣла, основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него, пропорционално съ 1%.

За влагата — основнитъ цени не се намаляватъ.

Бонификациитъ се изчисляватъ върху основната покупна цена.

Чл. 8. Цената на рѣпичното семе се разбира за стока суха, здрава, безъ миризма и топлина, превъжана, съ хектолитрово тегло 62 кгр., безъ каквито и да било примѣси. Приема се рѣпично семе:

а) съ по-тежко или по-леко хектолитрово тегло, но не и по-леко отъ 55 кгр.;

б) съ чужди тѣла общо до 6%, и в) съ влага най-много до 12%.

За рѣпичното семе, съ хектолитрово тегло по-голъмо или по-малко отъ 62 кгр., основната цена се увеличава или намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него пропорционално съ 1%.

За рѣпично семе съ примѣси отъ чужди тѣла, основната цена се намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него, пропорционално съ 1%.

За влагата основнитъ цени не се намаляватъ.

Бонификациитъ се изчисляватъ върху основната покупна цена.

Чл. 9. Общинитъ издаватъ на производителитъ удостоверения-разрешителни за продажба на слънчогледово и рѣпично семе по правилата, изложени въ наредби „А“ и „Б“. Тия удостоверения-разрешителни се издаватъ отъ отделенъ кочанъ, катъ общинитъ се съобразяватъ съ чл. 19 отъ наредба „А“.

Нормитъ по чл. 33 отъ наредба „Б“ не се спазватъ, обаче общинитъ издаватъ удостоверения-разрешителни на производителитъ за добиване отъ слънчогледово и рѣпично семе масло само за собствени нужди. Производителитъ не могатъ да продаватъ така добитото масло.

Чл. 10. При предаване на слънчогледово и рѣпично семе отъ производителитъ, срещу дадени имъ заемобразно храни и фуражи, или срещу изплащане тѣхенъ дългъ къмъ Б. з. к. банка — за закупени по намалени цени храни и фуражи, тѣ се приематъ по закупната имъ основна цена, съответно бонифицирана.

Чл. 11. Размѣртъ на обичайнитъ фири се опредѣля отъ дирекционния съветъ но не може да надминава 3% отъ количеството на авизираното закупено слънчогледово и рѣпично семе.

Чл. 12. Брутитъ разноски и комисиона, предвидени въ чл. 27 отъ наредба „А“ се опредѣлятъ въ три размѣра:

1) стока товарена на вагонъ, шлепъ или на кола предъ параходъ;

2) за стока превозена до склада на купувача, въ пункта на агента;

3) за стока предадена „отъ складъ“.

Чл. 13. Сумитъ, които дирекцията заплаща на агентитъ по чл. 28 отъ наредба „А“, се опредѣлятъ отъ дирекционния съветъ и не може да надвишаватъ 8 ст. на 100 кгр.

Глава III.

Движение на слънчогледовото и рѣпично семе.

Чл. 14. Агентитъ товарятъ шлепове, товарятъ и изпращатъ вагони или коли съ слънчогледово и рѣпично семе за предавателни пунктове или предаватъ „отъ складъ“ само по даденъ отъ дирекцията писменъ или телеграфенъ нарядъ.

Чл. 15. Нарядитъ за предаване слънчогледово и рѣпично семе „отъ складъ“ или нарядитъ за превозване до склада на купувача се изпълняватъ въ двудневенъ срокъ отъ получаването имъ.

ОТДѢЛЪ II ПРОДАЖБИ

Глава I.

Общи положения.

Чл. 16. Дирекцията продава слънчогледово и рѣпично семе по условията установени въ настоящата наредба, допълнени съ тия на наредби „А“ и „Б“, доколкото тѣ не имъ противоречатъ.

По своето предназначение продажбитъ на слънчогледово и рѣпично семе сж два вида:

а) за вътрешна консумация — на мѣстнитъ екстракционни фабрики или маслобойни;

б) за износъ на семе или подъ формата на произведения отъ него.

Продажнитъ цени за вътрешна консумация се опредѣлятъ отъ Министерския съветъ. Цениитъ за износъ се образуватъ по свободно състезание на борсата. Тѣ могатъ и да се уговарятъ между дирекцията и купувачитъ, въ който случай подлежатъ на одобрение отъ Министерския съветъ.

Чл. 17. Опредѣленитъ продажни цени за вътрешна консумация се разбиратъ за качества, установени въ чл. 7 и 8 отъ настоящата наредба. За разлики надъ и подъ означенитъ въ тѣзи членове хектолитрови тегла цената се увеличава или намалява за всѣки пунктъ или частъ отъ него, пропорционално съ 1%. За чуждицитъ основната цена се намалява за всѣки процентъ или частъ отъ него пропорционално съ 1%. Тѣзи бонификации се правятъ върху основнитъ покупни цени. За влага основнитъ цени не се бонифициратъ.

Чл. 18. Продажбитъ се регистриратъ на Софийската стокова борса. Борсовиятъ куртажъ се плаща отъ купувача съгласно чл. 4 отъ наредба „Б“.

Въ случай, че следва да се заплати герба — той е за смѣтка на купувача.

Глава II.

Продажби за вътрешна консумация.

Чл. 19. Дирекцията продава слънчогледово и рѣпично семе на мѣстнитъ екстракционни фабрики и маслобойнитъ по опредѣленитъ отъ Министерския съветъ продажни цени и при условията на настоящата наредба, допълнени съ тия на наредба „Б“.

Продажнитъ цени се разбиратъ франко вагонъ товарна гара, а ако стоката не се превозва съ вагонъ — ценитъ се разбиратъ: съгласно наредба „Б“ чл. 30, т. 3 — когато се отнася за агентски складъ и съгласно т. 4, буква „в“ отъ сѣщия членъ — когато се отнася за дирекционенъ складъ.

Чл. 20. По решение на дирекционния съветъ и при опредѣлени отъ него условия, при екстракционнитъ фабрики и маслобойнитъ, които иматъ удобни помѣщения за съхранение на слънчогледово и рѣпично семе, могатъ да се откритъ фабрични складове.

Чл. 21. Купувачитъ приематъ слънчогледовото и рѣпично семе по качество и количество въ вагонъ разтоварна гара, или — когато то нѣма да се превозва по желѣзницата — въ агентски или дирекционенъ складъ.

Чл. 22. Приемането и предаването на семената става съ протоколъ, съставенъ въ четири екземпляра: двата се изпращатъ въ дирекцията отъ агента или дирекционния магазинеръ, третиятъ се предава на предавача, а четвъртиятъ остава у купувача. Този протоколъ замѣства протокола по чл. 40 отъ наредба „А“ и служи за изплащане на агента полагаемитъ му се суми.

Чл. 23. Вноскаитъ, които купувачътъ следва да внася по чл. 27 отъ наредба „Б“, се равняватъ на стойността на поисканото слънчогледово и рѣпично семе, смѣтната по основната продажна цена, плюсъ сума, опредѣлена отъ дирекционния съветъ за евентуална разлика въ качеството.

Чл. 24. Фабрицитъ и маслобойнитъ не могатъ да преработватъ слънчогледово и рѣпично семе на производителитъ за тѣхни нужди, ако тѣ не сж снабдени съ удостоверения-разрешителни, издадени отъ съответнитъ общини.

Чл. 25. Фабрицитъ и маслобойнитъ които преработватъ семе на производителитъ за тѣхни нужди, сж длъжни да водятъ уемни регистри, завѣрени и доставени отъ дирекцията. Тѣ не могатъ да взематъ уема въ масло.

Чл. 26. Дирекцията има изключителното право да разпореджа съ добития въ семе уемъ. Уемъ, полученъ въ кюспе се отбелязва въ уемния регистъръ на приходъ и разходъ съ обозначение кому е продаденъ.

Чл. 27. Фабрицитъ и маслобойнитъ, които купуватъ слънчогледово и рѣпично семе отъ дирекцията и го преработватъ въ масло, водятъ специални магазинни книги, по образецъ даденъ отъ дирекцията.

Глава III.

Продажби за износъ

Чл. 28. Дирекцията продава слънчогледово и ръпично семе, за износъ въ семе или произведения отъ него, въ количества, които определя Министерскиятъ съветъ.

Чл. 29. Продажбите се извършватъ на дирекционната борса или по условия, които се уговарятъ между дирекцията и купувачитъ, въ който случай подлежатъ на одобрение отъ Министерския съветъ.

Заклучителни постановления

Чл. 30. Необходимитъ за търговията съ слънчогледово и ръпично семе сръдства се взематъ отъ общитъ оборотни сръдства на дирекцията.

Чл. 31. Членове 24 до 57 отъ наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни и чл. 31 отъ наредбата-законъ за закупуване и износъ на зърнени храни, се прилагатъ и за нарушенията на тая наредба.

Глобитъ се събиратъ въ полза на дирекцията.

Заловенитъ количества слънчогледово или ръпично семе, заедно съ сждоветъ се отнематъ въ полза на дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, съгласно чл. 10 отъ наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни, когато е констатирано извършването на едно отъ следнитъ нарушения на реда и условията, предвидени въ наредбата:

- а) продаване, даване въ залогъ или въ замѣна слънчогледово или ръпично семе отъ производители не на органи на дирекцията;
- б) пренасяне слънчогледово или ръпично семе безъ удостоверения-разрешителни за продажба;
- в) купуване, приемане въ залогъ или въ замѣна слънчогледово или ръпично семе отъ лице, което не е агентъ на дирекцията;
- г) доставяне слънчогледово или ръпично семе чрезъ покупка, приемане въ залогъ или въ замѣна не по реда и условията, предвидени въ тая наредба.

Чл. 32. За приложението на настоящата наредба дирекцията издава окръжни, а особенитъ случаи, които биха се явили при нейното приложение, се уреждатъ отъ решения на дирекционния съветъ.

Постановленията на наредби „А“ и „Б“ — които допълватъ или къмъ които препраща настоящата наредба — когато се укажатъ неприложими или затрудняватъ правилното и бързо провеждане на монопола на слънчогледовото и ръпично семе, се замѣстятъ съ решения на дирекционния съветъ.

Директоръ: М. Дочевъ
Съветници: { Вас. Вариклековъ
Д-ръ Ив. Каросеровъ

НАРЕДБА „К“

за търговия съ бобъ

(Одобрена съ XV-то постановление на Министерския съветъ отъ 25 юлий 1940 год.)

ОТДѢЛЪ I.

ПОКУПКА, СКЛАДИРАНЕ И ПРЕВОЗЪ

Глава I.

Общи положения

Чл. 1. Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, която по-нататкъ въ тази наредба се нарича „Дирекцията“, има изключително право да купува отъ производителитъ сухъ бѣлъ бобъ:

- а) обикновенъ (бѣли разновидности закържлени зърна);
- б) хороъ (едри закържлено продълговати зърна съ матово бѣлъ цѣтъ), и
- в) чалия (едри плоскати въ форма на наплътъ зърна съ млѣчно лъскава бѣлота, както и изключително право да продава такъвъ).

Чл. 2. Производители по настоящата наредба се считатъ земеделцитъ, а сждо и лицата, упоменати въ чл. 2 отъ наредба „А“.

Чл. 3. Дирекцията купува, съхранява, движи и продава бѣлия бобъ по условията, указани въ настоящата наредба, допълнени съ ония на наредби „А“ и „Б“, доколкото не имъ противоречатъ.

Чл. 4. Дирекционни агенти за купуване на бобъ могатъ да бждатъ ония, които отговарятъ на условията, предвидени въ чл. чл. 6 и 7 на наредба „А“. Не могатъ да бждатъ агенти тѣзи, които продаватъ бобъ за вътрешна консумация.

Глава II.

Условия на покупките

Чл. 5. Дирекцията купува боба по основни цени, които Министерскиятъ съветъ определя за всѣка реколтна година и за всѣки сортъ по отдѣлно.

Чл. 6. Основнитъ цени, по които Дирекцията купува боба, се разбиратъ франко дирекционенъ агентски складъ въ приемателнитъ пунктове. Тѣзи покупни цени сж еднакви за всички приемателни пунктове, изключая вътрешнитъ.

Чл. 7. Ценитъ се разбиратъ както следва:

I. За обикновенъ бобъ:

за стока суха, здрава, превѣяна, безъ каквито и да било примѣси и съ хектолитрово тегло 77 кгр. Приема се обикновенъ бобъ и съ по-тежко хектолитрово тегло и съ чужди тѣла до 6%.

Забележка. За чужди тѣла се смѣтатъ: цвѣтнитъ и оцвѣтени, разваленитъ, петнявитъ, чалгѣтливитъ и счупенитъ повече отъ половината бобени зърна и всички други чужди тѣла. Сбрѣканитъ зърна не се смѣтатъ за чалгѣтливи.

За обикновенъ бобъ съ хектолитрово тегло по-малко отъ 77 кгр. основната цена се увеличава, а за хектолитрово тегло по-големо отъ 77 кгр. — се намалява за всѣки килограмъ или частъ отъ него пропорционално съ 2% отъ сждата.

За обикновенъ бобъ съ примѣси отъ чужди тѣла, основната цена се намалява за всѣки процентъ или частъ отъ него пропорционално съ 1%.

II. За хороъ бобъ:

сждо както за обикновения, съ изключение, че хектолитровото тегло е 75 кгр., чуждитъ тѣла сж до 4%, а бонификацията, само за хектолитрово тегло е 4%, вмѣсто 2%.

III. За чалия бобъ:

сждо както за обикновения, съ изключение, че хектолитровото тегло е 73 кгр., чуждитъ тѣла сж 4%, а бонификацията, само за хектолитровото тегло е 4%, вмѣсто 2%, като за бобъ — чалия съ х. т. подъ 70 кгр. тази бонификация, за разликата подъ 70 кгр. е 6%.

Забележка. Когато бобоветъ хороъ и чалия съдържатъ примѣси отъ изродени типове зърна или такива отъ обикновенъ бобъ общо до 15% включително, основната цена за тѣзи примѣси се намалява съ 1/2% за всѣки пунктъ или частъ отъ него пропорционално. Когато тия видове бобове съдържатъ показанитъ примѣси общо надъ 15%, тѣ се смѣтатъ за обикновенъ бобъ и се купуватъ и заплащатъ като такъвъ, не се складирватъ отдѣлно.

Всѣки сортъ бобъ се складирва и съхранява въ отдѣлна магязия. Отдѣлно се складирва и обикновения бобъ, чието хектолитрово тегло е по-малко отъ 75 кгр.

Чл. 8. Общинитъ издаватъ удостоверения-разрешителни на производителитъ за продажби на бобъ по правилата, изложени въ наредби „А“ и „Б“. Тия удостоверения-разрешителни се издаватъ отъ отдѣленъ кочанъ и не този, опредѣленъ за зърнени храни.

При издаване на удостоверения-разрешителни за бобъ, общинитъ спазватъ напълно чл. 19 отъ наредба „А“.

Чл. 9. При приемане на бобъ съ производителитъ срещу дадени заемообразно храни и фуражи или срещу изплащане дълга имъ къмъ Б. з. к. банка — за закупени по намалени цени храни и фуражи — бобътъ се приема по основната му покупна цена, съответно бонифицирана.

Чл. 10. Размѣртъ на обичайнитъ фири се определя отъ дирекционния съветъ, но не може да надминава 1% отъ количеството на авизирания закупенъ бобъ.

Чл. 11. Показанитъ въ чл. 23 отъ наредба „А“ процентъ 1%, за обикновения бобъ е 2%, а за бобоветъ хороъ и чалия е 4%.

Чл. 12. Въ арбитражната комisia, каквато се назначава по чл. 24 отъ наредба „А“, когато се касае за спорове между дирекционнитъ агенти и държавнитъ, общинскитъ или автономнитъ учреждения, представителтъ на борсата се замѣня съ представителъ на Дирекцията.

Чл. 13. Брутитъ разноси, предвидени въ чл. 27 отъ наредба „А“ се определятъ по отдѣлно за всѣки сортъ бобъ въ три размѣра.

- 1) за бобъ товаренъ на вагонъ, шлепъ или параходъ;
- 2) за бобъ превозенъ до склада на купувача — въ пункта на агента;
- 3) за бобъ предаванъ „отъ складъ“.

Комисионата, която обхваща чистата печалба на агента е до 20 ст. за килограмъ обикновенъ бобъ и до 40 ст. за хороъ и чалия.

Чл. 14. Сумитъ, които Дирекцията заплаща на агентитъ по чл. 28 отъ наредба „А“, се определятъ отъ дирекционния съветъ и не може да надвишаватъ 8 ст. на 100 кгр. за обикновения бобъ и 10 ст. за 100 кгр. за сортоветъ хороъ и чалия.

Глава III.

Движение на боба

Чл. 15. Агентите товарят шлепове, товарят и изпращат вагони или коли съ бобъ за предавателни пунктове или предават „отъ складъ“, само по даденъ писменъ или телеграфенъ нарядъ отъ Дирекцията.

По изключение, предаватъ бобъ и безъ писменъ или телеграфенъ нарядъ, когато се касае за продаденъ бобъ, съгласно чл. 34 отъ настоящата наредба.

Чл. 16. Нарядите за предаване бобъ „отъ складъ“, или тия за превозване до склада на купувача се изпълняватъ въ двудневенъ срокъ отъ получаването имъ.

ОТДѢЛЪ II.

ПРОДАЖБИ НА БОБЪ

Глава I.

Общи положения

Чл. 17. Дирекцията продава бобъ за вътрешна консумация по условията, посочени въ настоящата наредба, допълнени съ тия на наредби „А“ и „Б“ — доколкото не имъ противоречатъ и по цени, определени отъ Министерския съветъ:

1) на войсковитъ и трудовитъ части и на държавни учреждения;

2) на общинскитъ, автономни и обществени учреждения и на търговци-продавачи, и

3) на частни лица — за стопанскитъ имъ нужди, както и на други такива, определени отъ Дирекцията.

Чл. 18. Определенитъ продажни цени се разбиратъ за видове и качества бобъ поменати въ чл. 7 отъ настоящата наредба.

За разлика подъ или надъ означенитъ въ чл. 7 отъ настоящата наредба хектолитрови тегла и примѣси отъ чужди тѣла — ценитъ се увеличаватъ или намаляватъ за всѣки пунктъ или частъ отъ него, както при покупките при база основнитъ покупни цени.

Чл. 19. Дирекцията събира отъ купувача по 20 лева на вагонъ и частъ отъ такъвъ за порто и телеграми, изключая отъ държавнитъ и общински учреждения.

Чл. 20. Продажитъ, изключая тия на държавнитъ и общински учреждения, се регистриратъ на Софийската стокова борса. Борсовиятъ куртажъ е 1.25% и се плаща отъ купувача, съгласно чл. 4 отъ наредба „Б“.

Въ случай, че следва да се заплати герба — той е за смѣтка на купувача. Когато се касае до продажби на държавни и общински учреждения — изключая автономнитъ — гербътъ е за смѣтка на Дирекцията.

Глава II.

Продажби на войски и трудови части и на държавни учреждения

Чл. 21. Войсковитъ и трудовитъ части и държавнитъ учреждения купуватъ необходимия имъ бобъ само отъ Дирекцията. Дирекцията продава бобъ на войсковитъ и трудови части и другитъ държавни учреждения, по основни продажни цени, въ които се включватъ и срѣднитъ превозни разноси, независимо отъ размѣра имъ или начина на превоза.

При особени случаи, когато се касае за учреждения, които се ползватъ съ безплатенъ превозъ по Б. Д. Ж., дирекционниятъ съветъ може да реши, показанитъ въ предшествуващата алинея превозни разноси или частъ отъ тѣхъ, да не се включватъ въ продажната цена.

Чл. 22. Основнитъ продажни цени се разбиратъ за продаденъ бобъ франко вагонъ разтоварна гара или когато бобътъ не ще се превозва по желѣзница — съгласно буква „Б“ на чл. 25 отъ тази наредба.

Чл. 23. Дирекцията продава бобъ на частитъ и учрежденията по отправено до нея искане отъ смѣтитъ. За войсковитъ и трудовитъ части искането изхожда отъ Главното интенданство, респективно отъ Главната дирекция на трудовитъ войски.

Това искане съдържа:

- а) вида на боба;
- б) количеството му, изразено въ 15-тонни вагони или въ тонове — когато се касае за доставка отъ складъ, нахладящ се въ пункта на склада на учреждениято;
- в) сроковетъ за предаване на боба;
- г) наименованието на учреждениято, което ще го приема, и
- д) разтоварна гара.

Забележка. Когато се касае до поръчки по-малки отъ вагонъ, Дирекцията увеличава цената на боба съ разликата между навлото — ако боба се изпраща въ количества по-малки отъ 15 тона или ако се изпраща като дребна пратка, и навлото — ако боба се изпраща въ пълненъ 15-тоненъ вагонъ.

Амбалажътъ, когато е необходимъ такъвъ, се доставя отъ купувача, по изключение, Дирекцията може да даде необходимия амбалажъ, но въ такъвъ случай стойността му се заплаща отъ купувача.

Чл. 24. Бобътъ се приема отъ респективнитъ части или учреждения по качество и количество въ вагонъ разтоварна гара или въ агентски или дирекционенъ складъ — когато бобътъ не ще се превозва по желѣзница.

Когато бобътъ се приема отъ вагонъ, по искане на продавача или приемача, качеството му се определя отъ съответната стокова борса по запечатана мостра, взета отъ вагона, въ присѣтствието на дветъ страни.

Чл. 25. Разносикитъ, които съпровождатъ приемането на боба се разпредѣлятъ, както следва:

а) когато бобътъ се отправя съ вагонъ — съгласно т. 1, отъ чл. 30, на наредба „Б“, като изпращачътъ предплаща навлото, което впоследствие му се одобрява отъ Дирекцията при представена товарителница;

б) когато бобътъ не ще се превозва съ вагонъ, а ще се предава: 1) отъ агентски складъ — съгласно т. 3, отъ чл. 30, на наредба „Б“, и 2) отъ дирекционенъ складъ — съгласно т. 4, буква „в“, отъ чл. 30, на смѣтата наредба. Забележитъ 1, 2 и 3 къмъ чл. 3 отъ наредба „Б“, оставатъ въ сила.

Чл. 26. Приемането се извършва отъ представител на частта или учреждениято-купувачъ въ присѣтствието на изпращача или неговъ представителъ.

За приемането се съставя протоколъ въ четири екземпляра: двата се изпращатъ въ Дирекцията, третиятъ — заедно съ товарителницата — се предава на продавача на боба, а четвъртиятъ остава у купувача. Този протоколъ замѣства протокола по чл. 40 отъ наредба „А“ за изплащането на агента полагаемата му се сума. Протоколътъ се подписва отъ дветъ страни.

Чл. 27. Възникналитъ спорове между продавача и приемача относно количеството и качеството на боба се разрешаватъ съгласно чл. 24 отъ наредба „А“ и чл. 12 отъ настоящата наредба. Когато качеството на боба е определено отъ стоковата борса съгласно чл. 24 отъ настоящата наредба — то е окончателно и не подлежи на оспорване.

Чл. 28. Стойността на боба се заплаща съгласно чл. 96 отъ наредба „Б“ или въ предплата.

Глава III

Продажба на общински, автономни и обществени учреждения и на търговци на едро

Чл. 29. Дирекцията продава бобъ на учрежденията и на търговцитъ по определенитъ за тѣхъ основни продажни цени. На търговцитъ тя продава количества не по-малки отъ 5.000 кгр. Амбалажътъ, когато е необходимъ такъвъ, се доставя отъ купувача. По изключение Дирекцията може да даде необходимия амбалажъ, но въ такъвъ случай стойността му се заплаща отъ купувача.

Въ поръчкитъ си учрежденията и търговцитъ могатъ да указватъ пунктoветъ отъ които желаятъ да имъ се достави боба, както и качеството му. Дирекцията удовлетворява тия искания, доколкото ѝ е възможно.

Забележка. Дирекцията продава бобъ по условията на тази глава и на други лица, които го купуватъ за свои нужди, но въ количества не по-малки отъ поменатитъ въ предшествуващата алинея.

Чл. 30. Тия цени се разбиратъ франко вагонъ товарна гара, или, ако стоката не се превозва съ вагони — съгласно буква „Б“ на чл. 25 отъ тази наредба.

Чл. 31. Приемането и предаването на боба става въ вагонъ разтоварна гара и по реда, установенъ въ чл. чл. 26 и 27 отъ настоящата наредба. Вносикитъ, които купувачътъ следва да внася по чл. 27 отъ наредба „Б“ се равняватъ на стойността на поисканото количество бобъ, смѣтнати по основната продажна цена, плусъ сума, определена отъ дирекционния съветъ за евентуална разлика въ качеството.

Чл. 32. Търговцитъ могатъ да продаватъ закупения отъ Дирекцията бобъ — на консуматори, на общински, на автономни и обществени учреждения, на бакали, на търговци-пласьори и на други, съ изключение на войсковитъ и трудови части и държавнитъ учреждения.

Смѣтитъ водятъ отдѣлна спомагателна магазинна книга въ която вписватъ покупко-продажитъ си по количества и по стойности. Тази книга трѣбва да бѣде прошнурована, пронумерувана и завѣрена отъ общината, както и въ съгласие съ основнитъ търговски книги, ако такива сѣ задължени да водятъ.

Чл. 33. Ценитъ, по които търговцитъ, бакалитъ и търговцитъ-пласьори продаватъ боба се контролиратъ, а при нужда и нормиратъ отъ съответнитъ комисарства по храната.

Глава IV.

Продажби на бакали и на търговци-продавачи на дребно

Чл. 34. Въ населени мѣста въ които нѣма търговци-купувачи на бобъ на едро, бакалитѣ и търговци-продавачи на дребно се снабдяватъ съ необходимия имъ бобъ направо отъ агентитѣ-събирачи за количества не по-малки отъ 300 кгр.

Забележка. При покупка на количества отъ 5.000 кгр. и нагоре, постъпва се по реда предвиденъ въ гл. III, отд. II отъ настоящата наредба.

Заплащането на боба става като стойността по исканото количество и сортъ, плюсъ сумитѣ за гербъ и куртажъ се внесатъ въ най-близкия клонъ на Б. з. к. банка, срещу която банката издава бордеро — съгласно чл. 80 отъ наредба „Б“. Съ бордерото купувачътъ се явява при кой и да е дирекционенъ агентъ и последниятъ е длъженъ да продаде на купувача съответното количество бобъ, отговаряше на стойността, внесена въ банката. Цената се пресмѣта съгласно опредѣленитѣ на търговцитѣ продажни цени (чл. 29 отъ настоящата наредба).

За продаденото количество се съставя протоколъ въ три екземпляра: единиятъ остава на купувача, другиятъ на агента, а третиятъ, заедно съ екземпляра отъ бордерото на Б. з. к. банка, за внесената сума се изпраща на Дирекцията отъ агента за отчитане смѣтката му.

Чл. 35. Срѣдствата, необходими за търговията съ бобъ се взематъ отъ общитѣ оборотни срѣдства на Дирекцията.

Чл. 36. Членове 24 до 57 отъ наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни и чл. 31 отъ наредбата-законъ за закупуване и износъ на зърнени храни, се прилагатъ и за нарушенията на тая наредба.

Глобитѣ се събиратъ въ полза на Дирекцията. Заловенитѣ количества бобъ, заедно съ смѣдоветѣ, се отнематъ въ полза на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, съгласно чл. 10 отъ наредбата-законъ за допълнение на закона за закупуване и износъ на зърнени храни, когато е констатирано извършването на едно отъ следнитѣ нарушения на реда и условията, предвидени въ наредбата:

- а) продаване; даване въ залогъ или въ замѣна сухъ бѣлъ бобъ, отъ производители не на органи на Дирекцията;
- б) пренасяне сухъ бѣлъ бобъ безъ удостоверения-разрешения за продажба;
- в) купуване, приемане въ залогъ или въ замѣна сухъ бѣлъ бобъ отъ лице, което не е агентъ на Дирекцията;
- г) доставяне сухъ бѣлъ бобъ чрезъ покупка, приемане въ залогъ или въ замѣна отъ държавни, общински, автономни и обществени учреждения, търговци и търговци-пласьори не по реда и условията, предвидени въ тая наредба.

Чл. 37. За приложението на настоящата наредба Дирекцията издава окръжни, а особенитѣ случаи, които биха се появили при приложението ѝ се уреждатъ съ решение на дирекционния съветъ.

Постановленията на наредби „А“ и „Б“ — които допълватъ или къмъ които препраща настоящата наредба — когато се укажатъ неприложими или затрудняватъ правилното и бързо провеждане на монопола върху боба, се замѣстватъ съ решение на дирекционния съветъ.

ОТДѢЛЪ III. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕЖДАНЯ

Чл. 38. Всички търговци, търговски дружества и кооперации, които иматъ въ деня на обнародването на настоящата наредба бобъ, сѣ длъжни да го деклариратъ предъ Дирекцията, като укажатъ: кѣде, какви количества и сортове иматъ складирани.

На следващия денъ отъ обнародване на наредбата, горнитѣ лица подаватъ телеграми до Дирекцията, въ които указватъ само общото количество. Тия телеграми тѣ потвърждаватъ съ писма, които съдържатъ напълно отговор, исканъ съ предшестващата алинея.

Забележка. Стокитѣ, които въ деня на обнародване на настоящата наредба сѣ на пѣтъ, се считатъ за наличностъ и се обявяватъ отъ продавача, заедно съ тѣзи, които сѣ на складѣ, при съответна забележка.

Чл. 39. Търговцитѣ, които притежаватъ налични количества бобъ се приематъ за агенти по настоящата наредба при условие, че ще ангажиратъ и предадатъ — по условията на тая наредба — всички декларирани количества, съгласно предшестващия членъ.

Чл. 40. Търговцитѣ, които не желаятъ да бѣдатъ дирекционни агенти означаватъ това въ подаденитѣ декларации. Сѣщитѣ ще получатъ отъ Дирекцията наряди, кѣде да отпращатъ боба, или Дирекцията — въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ условия — освобождава декларираниитѣ количества бобъ.

Чл. 41. Продадениятъ бобъ отъ търговци неагенти, Дирекцията заплаща по основнитѣ покупни цени, опредѣлени въ тази наредба, франко склада на търговеца.

Чл. 42. Всички сдѣлки за купко-продажба на бобъ, по които стоката не е предадена до деня на публикуване на настоящата наредба, се анулиратъ.

Директоръ: М. Дочевъ
Съветници: Вас. Вариклековъ
Д-ръ Ив. Каросеровъ

1—(П 35200)—1

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ Обявления

М-во на общ. сгради, пѣтищата и благоустройството
Главна дирекция на общ. сг., пѣтищата и благоустройството
Отдѣление „Архитектурно“

ОБЯВЛЕНИЕ № П—8702. — На 16-я денъ следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Старозагорското и Новозагорското данѣчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за окончателното завършване сградата на гаража, оржейната и казарма за униформената полиция въ гр. Стара-Загора. Стойността на предприятието е 250.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 12.500 лева. Предложенията и документитѣ се приематъ до 16 часа въ сѣщия денъ. Книжката могатъ да се видятъ при съответнитѣ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.
1—(Б 6128)—1

Отъ гл. дирекция

Отдѣление „Пѣтища и мостове“

ОБЯВЛЕНИЕ № 12243. — На 31-я денъ следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 ч., въ Пловдивското и Ихтиманското дан. управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за направа на сводовъ бетоновъ мостъ надъ р. Марица по Г. П. 2 „София—Пловдивъ“, при клм. 79.970. Стойността на предприятието е 1.300.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 65.000 лв. Предложенията и документитѣ се приематъ до 16 часа въ сѣщия денъ. Книжката могатъ да се видятъ при съответнитѣ областно и околийско инженерства и гл. дирекция.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.
1—(Б 6133)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 12245. — На 31-я денъ следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15.30 до 16 часа, въ Старозагорското и Свишеградското данѣчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция за доставка пѣтни материали за поправка на пѣтя: П—138 ж. п. ст. Любимецъ—Ивайловградъ, между клм. 30.000 — 36.800. Стойността на предприятието е 1.200.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 60.000 лева. Предложенията и документитѣ се приематъ до 16 часа въ сѣщия денъ. Книжката могатъ да се видятъ при съответнитѣ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.
1—(Б 6132)—1

Отъ гл. дирекция

М-во на вътрешнитѣ работи и народното здраве
Главна дирекция на народното здраве

ОБЯВЛЕНИЕ № 15098. — На 31-я денъ следъ обнародването на това обявление въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 16½ до 17 часа при тържната зала на Софийското общ. данѣчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на 2000 метра подова настилка (линолеумъ) за нуждитѣ на Главната дирекция на народното здраве. Девизна стойностъ 800.000 лева. Доставката е недѣлима. Залогъ 5% отъ девиза. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ Главната дирекция на народното здраве — отдѣление лѣчебни заведения.

Гр. София, 26 юлий 1940 година.
1—(Б 6046)—1

Отъ дирекцията

М-во на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ
Главна дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ

ОБЯВЛЕНИЕ № 50170. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавенъ вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемачъ пренасянето на пощата отъ

Год. Желѣзна до Дъл. дол. Ханче и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Голѣможелѣзнишката и Дълбок-долската т.-п. станции, кждето ще става спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 год.

1—(Б 6054)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50169. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год. два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Сестримо до гарата и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Сестримската т.-п. станция, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 год.

1—(Б 6053)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50168. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Сливенъ до Бѣла Паланка и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Сливенската т.-п. станция, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 год.

1—(Б 6052)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50167. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Трекляно до гара Земенъ и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Треклянската и гара Земенската т.-п. станции, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6051)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50120. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Бѣлоградчикъ до Салашъ и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Бѣлоградчишката и Салашката т.-п. станции, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6050)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50119. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Габрово до Трънито и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Габровската т.-п. станция, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6049)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 50171. — Понеже обявенитѣ съ обявления, обнародвани въ „Държавен вестникъ“, броеве 104 и 135 отъ 10 май и 19 юний т. год., два редовни търга, за отдаване на предприемач прѣнасянето на пощата отъ Петричъ до Гарата и обратно, не се състояха, обявява се на интересувачитѣ, че се диятъ желаещи да наемат горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ усло-

вия могат да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на Петричката т.-п. станция, кждето ще става и спазаряването.

Гр. София, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6056)—1

Отъ гл. дирекция

ОБЯВЛЕНИЕ № 120372. — Съобщава се на интересувачитѣ се, че на 16-я день следъ датата на публикуването на настоящето въ „Държавен вестникъ“, отъ 10 до 11 ч., въ канцеларията на Материално-снабдителното отдѣление, ще се произведе второ спазаряване по доброволно съгласие, съгласно чл. 167, буква „м“ отъ закона за б. о. п., за отдаване на предприемач доставката на два електрокари (електрически коли), съ полезенъ товаръ около 1000 килограма, съгласно поемнитѣ условия на Главната дирекция на п. т. т. и приложенията имъ. Девизната стойност на предприятието възлиза приблизително на 200.000 лева. За участие въ търга се изискватъ: залогъ 5% отъ девизната стойност на предприятието и документитѣ, предвидени въ зак. за б. о. п. Поемнитѣ условия и приложенията имъ могат да се видятъ въ канцеларията на Материално-снабдителното отдѣление при Главната дирекция на п. т. т., ул. „11 августъ“ № 5 отъ 11—12 ч. всѣки работенъ день.

Гр. София, 29 юлий 1940 година.

1—(Б 6055)—1

Отъ гл. дирекция

Министерство на войната

Главно интендантство

ОБЯВЛЕНИЕ № 10013. На 21-я день отъ публикуването на настоящето (деня на публикуването не се брои) отъ 10 до 10^{1/2} часа въ тържната зала на Софийското областно данъчно управление, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, за доставката на войнишки алуминиеви материки за вода — мѣстно производство или въ готовъ видъ отъ странство, на приблизителна стойност 1.600.000 лева. Доставката е дѣлима до 10.000 броя. Срокътъ за изпълнение 3 месеци. Залогъ за правоучастие 5% отъ приблизителната стойност на оферираното количество. Количеството и начина на плащането се вижда отъ приложената смѣтка. На основание чл. 7, п. 29 и чл. чл. 10 и 18 отъ закона за митничитѣ, вноса на готовитѣ материки или суровитѣ материки и полуфабрикати, се освобождаватъ отъ вносно мито, берии и такси, срещу временна гаранция (депозитъ) отъ предприемача. Количествата на сжщитѣ се отпускатъ съгласно протокола на комисията утв. на 25 февруарий 1938 година, а освобождаване на гаранцията — съгласно протокола на комисията утв. на 10 ноемврий 1937 година. Удостоверение за контингентъ за вноса на готовитѣ материки, суровитѣ материки и полуфабрикати, ще се дава само на името на предприемача, съгласно писмо № 3461/1940 год. на М. Ф. Доставката ще се извърши по: 1) общитѣ поемни условия, утв. на 24 декемврий 1934 година; 2) описанието на войнишката матерка, утв. на 28 септемврий 1939 година; 3) подпечатанъ образецъ отъ натураленъ шакъ за облъкло, утв. на 10 ноемврий 1937 година (тъмната граница). Сжщитѣ могат да се видятъ всѣки присѣственъ день отъ 17 до 18 часа, въ Главното интендантство на ул. „Гурко“ № 14. При унищожаване на договора, сирамо предприемача, ще се налагатъ санкциитѣ на закона за б. о. и предприятията.

Гр. София, 31 юлий 1940 година.

1—(Б 6131)—1

Отъ гл. интендантство

Странджанско административно лесничейство

ПОКАНА № 3960. — Странджанското административно лесничейство гр. М. Търново, поканва лицето Янаки Димитровъ Таковъ отъ с. Орузово, М. Търновска околия, а сега въ неизвестностъ, въ 14-дневенъ срокъ, отъ еднократното публикуване настоящето, да се яви въ лесничейството и получи преписи отъ постановления № № 968/940 и 969 отъ 1940 година, съ които е осмѣденъ да заплати на държавното съкровище 1.260 лева глоба и на Царевската община 1.260 лева обещетение. Въ противенъ случай постановленията ще се считатъ за влѣзли въ законна сила и ще се изпратятъ на съответнитѣ данъчни власти за събиране на сумитѣ.

Гр. М. Търново, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6080)—1

Отъ лесничейството

Столична конна полицейска стража

ОБЯВЛЕНИЕ № 1034. — Столичната конна полицейска стража известява на интересувачитѣ се, че на 31-я день следъ публикуването на настоящето въ „Държавен вестникъ“ (деня на публикуването не се смѣта), отъ 10 до 12 часа, въ канцеларията на сжщата, ул. „Софроний“ № 101, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемач доставката на около 100.000 килограма сѣно на

приблизителна стойност 210.000 лева и на около 80.000 килограма слама, на приблизителна стойност 56.000 лева. Помнитъ условия и приложенията имъ могат да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията на сжщата. Залогъ за правоучастие въ търгътъ се изисква 10% въ банково удостоверение. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията, както и правилника за приложението му сж задължителни за конкурентитъ.

Гр. София, 1 августъ 1940 година.

Началникъ на конната стража: Мир. Г. Ценковъ
1—(Б 6130)—1 Домакинъ-отчетникъ: Д. Куцовъ

Военно-издателски фондъ — София

ОБЯВЛЕНИЕ № 598. — Военно-издателскиятъ фондъ обявява на интересуващитъ се, че на 14 августъ т. г. отъ 10 до 10½ часа предъ обѣдъ, въ канцеларията на фонда — ул. „Оборище“ № 2, ще се произведе спазаряване съ затворени оферти за отдаване на предприемачъ построяването на необходимата му сграда на мѣстото на бул. „Дондуковъ“. Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на около 4.600.000 лв. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 5% въ банково удостоверение. Тържнитъ книжа могат да се видятъ всѣки присъственъ день отъ 15 до 18 часа въ дирекцията на фонда — ул. „Оборище“ № 2, както и въ самия день на спазаряването.

Гр. София, 30 юлий 1940 год.

1—(П 35238)—1

Отъ фонда

Болница „Царица Йоанна“ на фонда о. о.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3712. — Обявява се на интересуващитъ се, че на 16-я день отъ публикуването на настоящето, въ Софийското областно данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, съ съкратенъ срокъ, за отдаване на предприемачъ доставката на зимно и лѣтно облѣкло за служителитъ при болницата „Царица Йоанна“, за текущата 1940 година, съгласно наредбата за облѣклото № 7724 отъ 3 юний 1939 година, на г. Министра на търговията, промишлеността и труда. Доставката е дѣлима на следнитъ групи: 1) 68 зимни костюми за мъже, състоящи се отъ куртка и панталонъ, за около 61.200 лева; 2) 68 лѣтни костюми за мъже, състоящи се отъ куртка и панталонъ, за около 47.600 лева; 3) 51 шинели за мъже, за около 45.900 лева; 4) 42 костюми за жени, състоящи се отъ палто и пола, за около 37.800 лева; 5) 36 горни палта за жени, за около 28.800 лева; 6) 136 фурашки, отъ които 68 зимни и 68 лѣтни и 42 барети за жени, за около 1.780 лева. Изработването на облѣклото трѣбва да се извърши следъ взетата мѣрка отъ всѣки служител и следъ направата на съответната проба, съ огледъ да се получи добре ушито облѣкло, което се удостоверява съ разписка отъ всѣки служител. Срокъ за изработването до 20 дни, считано отъ деня на съобщението за възлагане на предприятието. На търга ще се допускатъ само правоспособни занаятчи, членове на занаятчийскитъ професионални организации. Залогъ за правоучастие въ търга 5% отъ девизната стойностъ на групата, за която се офертира, който следъ възлагането се допълва съ 10% отъ цената на предприятието. Предложенията и документитъ ще се приематъ отъ тържната комисиия отъ 11 до 11½ часа. Едновременно съ подаване на предложенията, предприемача-занаятчия е длъженъ да даде и образци отъ платоветъ съ които ще стане ушиването на облѣклото. Търгътъ ще се възложи споредъ представенитъ образци отъ платоветъ. Закона за б. о. п. и правилника за приложението му и наредбата за единнитъ типове за техническитъ норми на възненитъ платове и завивки, публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, брой 31 отъ 10 февруарий 1940 година, и наредбата за облѣклото № 7724 отъ 3 юний 1939 г., на г. Министра на търговията, промишлеността и труда сж задължителни. Всички разноси свързани съ предприятието, данъкъ, гербъ и др., както и разноситъ по настоящата публикация сж за смѣтка на предприемачитъ. Плащането ще стане съ платежна заповѣдъ, издадена отъ ф. о. о., следъ приемане на облѣклото. Наредбата за облѣклото и всички допълнителни сведения могат да се видятъ въ домакинството на болницата. Настоящото обявление служи и за поемни условия.

Гр. София, 18 юлий 1940 година.

1—(П 35374)—1

Отъ болницата

Костиевско селско общинско управление, пловдивско

ОБЯВЛЕНИЕ № 1363. — Костиевското селско общинско управление обявява, че на 16-я день следъ датата на публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе търгъ, отъ 10—12 часа преди обѣдъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ постройката на „общински здравенъ домъ“, въ село Костиево, съ приблизителна стойностъ

255.000 лева. Залогъ за правоучастие въ търга 5% въ банково удостоверение. Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията задължителенъ. Тържната преписка може да се прегледа всѣки присъственъ день въ общинското управление на с. Костиево.

С. Костиево, 31 юлий 1940 година.

1—(П 35367)—1

Отъ общината

СЪДЕБНИ ОБЛАСТНИ СЪДИЛИЩА

Софийски областенъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1908. — Софийскиятъ областенъ съдъ, II гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание, по частно гражданско дѣло № 757/1940 година, въ съставъ: председателъ: Б. Ачковъ; членове: Сл. Сотировъ, Д. Даковъ, д. чл. На основание чл. 37 отъ зак. за припозн. незаконор. деца и пр., опредѣли: допуска осъновяването на Милка Димитрова Тодорова, отъ гр. Ломъ, живуща София, на 11 години, отъ Димитъръ Гешевъ Моноловъ, на 42 години и отъ Тодорка Димитрова Гешева, на 41 година, двамата отъ гр. София. — Гр. София, 18 юлий 1940 година. — Подписали, председателъ: Б. Ачковъ, членове: Сл. Сотировъ, Д. Даковъ, д. чл., секретаръ: Андр. Стефановъ, с. к.

1—(П 35305)—1

Секретаръ: Д. Жечевъ

Съдия-следователъ при Ямболския областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Ямболскиятъ съдия-следователъ при Ямболския областенъ съдъ, умолява всички военни и административни власти за издирването, залавянето и доведането подъ стража въ следствената ми камара въ гр. Ямболъ, отклонилитъ се отъ съдебно дѣрене обвиняеми по сл. д. № 175/940 г., именно: Илия Сандевъ, Генчо Рукевъ, Германъ Христовъ, Георги Христовъ, Гиска Руко Георгиевъ, Никола Димитровъ и Даню Георгиевъ, всички цигани, катунари, съ непостоянно мѣстожителство.

Гр. Ямболъ, 27 юлий 1940 година.

1—(Б 6078)—1

Съдия-следователъ: Из. Георгиевъ
Секретаръ: Р. Т. Братуновъ

СЪДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Съдия-изпълнителъ при Карловския околийски съдъ

ПРИЗОВКА изп. д. № 288/940 год. за доброволно предаване на недвижимъ имотъ. Съобщавамъ на Айше х. Асанова отъ с. Божидаръ, Карловска околия, сега изседена въ Турция, съ неизвестно мѣстожителство, че на основание изпълнителенъ листъ гр. ч. пр. № 9/939 год., издаденъ отъ Карловския околийски съдъ е осъдена да предаде на Сюлейманъ Юсеиновъ Деветовъ Атче Юсуfoва по мъжъ Идеризова Керкезова и Фатме Асанова Аръкова, всички отъ с. Божидаръ, Карловска околия, присъденитъ въ горепомнатия листъ десетъ къса недвижими имоти. Ако до 12 ноемврий 1940 год. не предаде тѣзи имоти доброволно, на основание чл. чл. 823 и 864 отъ закона за гр. съдопроизводство ще пристѣпна къмъ принудително отнемане и предаване на сжщитъ. Съобщава се на сжщата, че за всички други действия нѣма да бѣде призовавана.

Гр. Карлово, 27 юлий 1940 год.

1—(Б 6897)—1

Съдия-изпълнителъ: (не се чете)

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 276—38—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 26 юлий 1940 година, подъ № 1831, че се вписва къмъ регистрираната търговска фирма: „Стометалъ“, акц. д-во за търговия и представителство — София, бул. „Мария Луиза“ № 43, че на редовното общо годишно събрание, състояло се на 29 юний 1940 година, за членове на управителния съветъ сж избрани: Рихардъ Крьонъ и Карлъ Робертъ Шинагълъ, така че сегашния съставъ на управителния съветъ се състои отъ: Климентъ Я. Сапунджиевъ, д-ръ Александъръ Клайнъ, инж. Рихардъ Крьонъ и Карлъ Робертъ Шинагълъ и чл. чл. 9, 10, 11, 14, 15, 17 и 20 отъ дружествения уставъ се измѣнятъ както следва: чл. 9 — „Акционерното дружество се подписва както следва: следъ името на фирмата написано, ръкописно, печатно или щемпелувано и то на български: „Стометалъ“, акц. д-во за търговия и предста-

вителиство", или на немски: „Stometall“ Aktiengesellschaft für Handel und Vertretung“, следват подписитъ на двама членове на управителния съветъ. Чл. 10 — „Дружеството се управлява отъ управителенъ съветъ състоящъ се най-малко отъ 3 члена и най-много отъ 5 члена“, и чл. чл. 11, 14, 15, 17 и 20 отъ устава се измѣнятъ така, както подробно сѣ формулирани въ протокола.

Гр. София, 30 юлий 1940 година.

1—(ПТ 35263)—1
За председателъ: Н. Недѣлевъ
Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 87—37—V. — Софийскиятъ областенъ създъ, извества съгласно опредѣлението си отъ 26 юлий 1940 година подъ № 1841, че се вписва къмъ регистрираната търговска фирма „Стефанъ Чапрашиковъ и С-ие — София, ул. Раковски № 157-а, не за директоръ на фирмата е назначенъ досегащия и търговски пълномощникъ Василъ Димовъ Табаковъ, сѣ права на управителъ на фирмата съгласно чл. 45 и сл. отъ т. з., като сѣция въ това сѣ качество има право да представява и задължава самостоятелно фирмата (централата и всичкитъ ѝ клонове и поддѣления) чрезъ поставяне подъ написаното, напечатаното или щемпелувано обозначение на фирмата собственоръчния си подписъ.

Гр. София, 26 юлий 1940 год.

1—(П 35249)—1
За председателъ: Н. Недѣлевъ
Дѣловодителъ: Ив. Андреевъ

Севлиевики областенъ създъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4/940. — Севлиевикиятъ областенъ създъ сѣ опредѣление № 868 отъ 15 юлий 1940 година, открива производство за предпазенъ конкурдатъ на „Христо Ив. Шановъ“ — търговска фирма въ гр. Габрово. Разглеждаването на производството ще станѣ на 12 августъ 1940 година, въ 8 часа предъ обѣдъ, въ залата на създа. Призоваватъ се всички кредитори да сѣ явятъ въ създа на горната дата. Спиратъ се всички изпълнителни действия противъ „Христо Ив. Шановъ“ — търговска фирма въ гр. Габрово. Създътъ ограничава правата на разпореждане съ недвижимитъ имоти на длѣжника, което ограничение се счита отъ 15 юлий 1940 година.

Гр. Севлиево, 25 юлий 1940 година.

1—(ВТ 6804)—1
Секретаръ: З. Захариевъ

Плѣвенски областенъ създъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1503. — Плѣвенскиятъ областенъ създъ обявява, че съгласно опредѣлението си № 1503 отъ 23 май 1940 година, е регистриралъ въ търговския дружественъ регистъръ въ томъ VIII, на страницата 160 фирмата на Коневѣдно дружество „Соколъ“, въ село Ракита, луковитско. Уставътъ на дружеството е сѣ дата 16 февруарий 1940 година. Цѣлътъ на сдружението е да обедини стопанитъ коневѣди отъ района. Дружеството е основано за срокъ отъ 101 години. Всеки членъ е ограничено отговоренъ въ пегоренъ размѣръ на записанитъ му дѣлове. Дружеството публикува своята годишна смѣтка и балансъ въ органа на общия съюзъ на българскитъ земеделски кооперации и въ други вестници кѣдето намира за нужно. За дружеството подписватъ: а) всички членове на управителния съветъ, когато се уговаря и сключва заемъ за смѣтка на дружеството; б) двама членове отъ сѣция съветъ или упълномощенитъ отъ управителния съветъ лица въ всички други случаи. За членове на управителния съветъ сѣ избрани: Герго Ботевъ, Иванъ Йотовъ Гетовъ и Андрей Сѣйковъ.

1—(ВТ 6851)—1
Председателъ: Дачо Стойковъ
Секретаръ: Илия Тончевъ

Шуменски областенъ създъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 217. — Шуменскиятъ областенъ създъ извества, че съгласно опредѣлението си подъ № 1676 отъ 19 юлий 1940 г., е вписалъ къмъ регистрираната въ дружественния търговски регистъръ на създа, подъ № 1/927 год, Синто Исаакъ Фархи и сие гр. Шуменъ, че отъ 1 юлий 1940 година, като членъ на фирмата влиза и Исаакъ Синто Фархи отъ гр. Шуменъ, фирмата ще се занимава сѣ сѣция родъ търговия, ще се представлява, задължава и подписва отъ тримата си членове заедно и по отдѣлно, като Исаакъ С. Фархи ще подписва по начинъ указанъ въ исквата молба.

Гр. Шуменъ, 24 юлий 1940 година.

1—(ВТ 6862)—1
Секретаръ: В. Томова

Търновски областенъ създъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Търновскиятъ областенъ създъ извества, че съгласно опредѣлението си № 671 отъ 21 мартъ 1940 год. въ дружественния търговски регистъръ на създа е вписано, че сѣ одобрени решенията на общото редовно

годишно събрание на членоветъ на Дебелската популярна банка въ с. Дебелецъ, Търновско, взети на 25 февруари 1940 година, когато за членове на управителния съветъ сѣ избраха сѣ мандатъ 3 години: Тодоръ Ст. Ковачевъ, Иванъ П. Симеонски и Пенчо Д. Геновски, сѣ мандатъ 2 години: Христо Тодоровъ Смиловъ и сѣ мандатъ 1 година: Върбанъ С. Тошковъ и Никола Рашковъ Ковачевъ.

Гр. Търново, 13 юлий 1940 година.

1—(ВТ 6860)—1
Секретаръ: Г. х. Георгиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ — Търновскиятъ областенъ създъ извества, че съгласно опредѣлението си № 1049 отъ 22 априлъ 1940 година, въ дружественния търговски регистъръ на създа е вписано, че сѣ одобрени решенията на общото редовно годишно събрание на членоветъ на Кредитна кооперация „Солидарностъ“ въ с. Поликраище, взети на 24 мартъ 1940 година, когато за членове на управителния съветъ на мѣстото на излѣзлитъ по редъ сѣ избрани: Димитъръ Йордановъ Бундевъ и Димитъръ Мариновъ Кушевъ. — Гр. Търново, 13 юлий 1940 година.

1—(ВТ 6860)—1
Секретаръ: Р. х. Георгиевъ

Трънски областенъ създъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 10/915 г. — Извества се, съгласно опредѣлението на създа отъ 8 априлъ 1940 година, подъ № 156, че се вписа въ дружественния търговски регистъръ при създа, томъ III, № 77, Кредитна кооперация „Копренъ“ въ с. Милковци, Трънска околия, следната промѣна: общото годишно събрание на сѣщата състояло се на 18 февруарий 1940 година, е избрало за членове на управителния съветъ следнитъ лица: Никола Василевъ, Йорданъ Ив. Митаровъ, Илия Рангеловъ, Коста Георгиевъ, Кръстю Алексовъ на мѣстото на В. Иванчевъ, Петъръ Григоровъ, Тоша Радевъ, Йосифъ Георгиевъ и Тасо Миленовъ.

Гр. Трънъ, 14 май 1940 година.

1—(ВТ 6943)—1
Секретаръ: Ив. Кузовъ

Шуменски областенъ създъ

ПОПРАВКА. — Въмѣсто Найдень Спасовъ, публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 18, т. г., обявление 3 отъ Шуменския областенъ създъ, да се чете Никола Андоновъ.

1—(ВТ 6938)—1
Секретаръ: Ан. Мераковъ

Балканско търговско и индустр. акц. д-во въ ликвидация

ПОКАНА. — Поканватъ се кредиторитъ на дружеството въ шестмесеченъ срокъ отъ трикратната публикация въ „Държавенъ вестникъ“, съгласно чл. 410 и последващитъ отъ търговския законъ, да представятъ вземанията си на ликвидатора на дружеството „К. Вакаро“, ул. Оборище № 9.

Гр. София, 26 юлий 1940 година.

2—(ПТ 35198)—3
Отъ дружеството

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Изгубеното майсторско свидетелство № 6815, издадено 21 августъ 1923 година отъ Бургазката търговско-индустриална камара, на Коста Атанасовъ Дупчевъ, невалидно.

1—(В 6765)—1
Коста Атанасовъ Дупчевъ

Изгубената лична карта № 11348/1937 година, издадена отъ Пловдивската градска община, на Никола Петковъ Каракошевъ, невалидна.

1—(В 6768)—1
Никола Петковъ Каракошевъ

Изгубената работническа книжка № 5955, издадена 1940 година отъ Инспекцията на труда, Търново, на Стефанъ Г. Чочевъ, невалидна.

1—(В 6767)—1
Стефанъ Г. Чочевъ

Изгубената пенсионна книжка № 26768, издадена 1930 г. отъ Пенсионното отдѣление, на Димитра Иванова Ненова, невалидна.

1—(П 35156)—1
Д. Иванова

Изгубената лична карта № 3260, издадена 1940 година отъ общината с. Надежда, софийско, на Илия Цвѣтковъ Марковъ, невалидна.

1—(П 35260)—1
Илия Цв. Марковъ

Изгубената бедна книжка, II категория, № 2269, издадена 1935 година отъ Социални грижи, на Димитъръ Тошевъ Поповъ, невалидна.

1—(П 35264)—1
Дим. Т. Поповъ

Изгубената притурка № 454/939 година отъ дружество „Витоша“, на Тодоръ Тошевъ, Плѣвнѣ, 10.000 лв. застраховка, невалидна.
1—(В 6935)—1

Наследници: Тодоръ Тошевъ

Изгубениятъ приказъ № 409 отъ 27 августъ 1903 год., издаденъ отъ Дирекцията на народното здраве съ което се разрешава на Давидъ Исакъ Папо отъ Варна, свободна практика по фармация въ България, да се счита невалиденъ.
1—(П 35257)—1

Д. И. Папо

Изгубената лична карта № 22302, издадена 1938 година отъ Софийската община, на Петъръ Николовъ Найденовъ, невалидна.
1—(П 35273)—1

П. Н. Найденовъ

Изгубената влогова книжка, текуща смѣтка, № 7433, издадена 1936 година отъ банка Български кредитъ, на арх. Людсканъ Д. Людскановъ, невалидна.
1—(П 35275)—1

Арх. Л. Д. Людскановъ

Изгубеното отпускно свидетелство № 388, издадено 1937 година отъ Радомирската гимназия, на Георги Стоиловъ Кръстевъ, невалидно.
1—(П 35282)—1

Георги Ст. Кръстевъ

Изгубената осигурителна полица 51567, на Цаню Петровъ отъ Боруица, издадена отъ Народното осигурително д-во „Балканъ“, невалидна.
1—(П 35300)—1

Цаню Петровъ

Изгубената лична карта № 17109, издадена 1938 година отъ Гражданското отделение — София, на Йохана Николова Трифонова Йокичъ, невалидна.
1—(П 35301)—1

Йохана Николова Триф. Йокичъ

Изгубената лична карта № 18050, издадена 1938 година отъ Софийската община, на Здравко Георгиевъ Гърковъ, невалидна.
1—(П 35303)—1

Здравко Георгиевъ Гърковъ

Изгубеното училищно свидетелство № 26, на Петъръ Георгиевъ за завършено прогимназиално образование презъ 1919/1920 год. отъ с. Калайджийско, невалидно.
1—(В 6900)—1

Петъръ Георгиевъ

Изгубеното гаранционно свидетелство № 2048/936 год. отъ Министерство на финансите — бюро за гаранции, на Георги К. Джамбазовъ, невалидно.
1—(В 6899)—1

Георги К. Джамбазовъ

Изгубената лична карта 109/1939 година, издадена отъ Разложката градска община на Василь Петровъ х. Вълчевъ — родомъ Котелъ, невалидна.
1—(В 6898)—1

Василь П. х. Вълчевъ

Изгубеното отпускно свидетелство № 2131/938 год., издадено отъ Плѣвненската мъжка гимназия на Йорданъ Дамяновъ Божиновъ с. Махлата, плѣвненско, невалидно.
1—(В 6896)—1

Йорданъ Дамяновъ Божиновъ

Изгубената лична карта № 273, издадена 1936 год. отъ Момчилградската община, на Джемалъ Мехмедовъ Исмаиловъ, невалидна.
1—(В 6895)—1

Джемалъ Мехмедовъ Исмаиловъ

Изгубената лична карта № 113/939 год., издадена отъ Тръвненската градска община на Колю Станчевъ Колевъ с. Милевци, невалидна.
1—(В 6893)—1

Колю Станчевъ Колевъ

Изгубената табелка за колело № 24016, издадена 1940 г. отъ акцизното управление гр. Шуменъ на Михаль Вичевъ Бъчваровъ, невалидна.
1—(В 6892)—1

Михаль Вичевъ Бъчваровъ

Изгубената лична карта № 901/1926 год., издадена отъ Капитанандреєвската община на Василь Атанасовъ, невалидна.
1—(В 6894)—1

Василь Атанасовъ

Изгубеното отпускно свидетелство № 563, издадено 1939 год. отъ гимназиалния клонъ с. Лѣтница, ловешко, на Петко х. Христовъ, невалидно.
1—(В 6906)—1

Петко х. Христовъ

Изгубената лична карта № 9101, издадена 1936 год. отъ общината Пловдивъ на Петко П. Теофиловъ, невалидна.
1—(В 6908)—1

Петко П. Теофиловъ

Изгубената лична карта № 161, издадена 1926 год. отъ общината с. Момково, свилеградско, на Танчо К. Тановъ, невалидна.

1—(В 6907)—1

Танчо К. Тановъ

Изгубената лична карта № 2051, издадена 1934 год. отъ общината Свищовъ, на Никола Ив. Костовъ, невалидна.

1—(В 6909)—1

Никола Ив. Костовъ

Изгубената ученическа книжка № 7, издадена 1934 год. отъ основното училище с. Генералъ Колево, провадийско на Добри З. Добревъ, невалидна

1—(В 6910)—1

Добри В. Добревъ

Изгубената лична карта № 356, издадена 1937 год. отъ общината гр. Видинъ, на Дервишъ Чирко Дервишовъ, невалидна.

1—(В 6911)—1

Дервишъ Чирко Дервишовъ

Изгубената лична карта № 365, издадена 1936 год. отъ общината гр. Видинъ, на Сали Т. Асановъ, невалидна.

1—(В 6912)—1

Сали Т. Асановъ

Изгубената лична карта № 489, издадена 1926 год. отъ общината с. Борисовци, свилеградско, на Стоянъ Н. Дребничковъ, невалидна.

1—(В 6913)—1

Стоянъ Н. Дребничковъ

Изгубениятъ ловенъ билетъ № 010155, издаденъ 3 юлий 1940 год. Пазарджишкото ловно дружество „Соколъ“, на Илия Ивановъ Бръснаровъ, невалиденъ.

1—(В 6903)—1

Илия Ивановъ Бръснаровъ

Българска народна банка

Курсъ за 1 августъ 1940 год.

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		Ското
	купува	продава	купува	продава	
Александрия, л. 1 егип	325	—	337	—	338 70
Амстердамъ, флорини	—	—	4495	—	4517 45 3
Атина, драхми	—	—	74	—	74 35 6
Берлинъ, райхсмарки	3250	—	3300	—	— 3 1/2
Братислава, слов. крони	285	—	288 50	—	289 95 3
Брюкселъ, белги	—	—	1407	—	1414 05 3
Буда Пеша, пенги	1800	—	1850	—	1859 25 4
Букурешъ, лей	62 50	—	64	—	50 — 3 1/2
Българск., левари	192	—	196	—	198 — 5
Варшава, злоти	1565	—	1589	—	1550 — 4 1/2
Женева, франка	1863	—	1909	—	1863 — 1918 25 1 1/2
Иstanbul, лири тур.	—	—	67	—	67 35 4
Копенхагенъ, датски кр.	1590	—	1630	—	1590 — 1638 15 5 1/2
Лондонъ, лира стерл.	315	—	322	—	315 — 323 60 2
Мадридъ, песети	—	—	1154	—	1159 75 5
Милано, лири итал.	424	—	432	—	424 — 434 15 4 1/2
Монреалъ, доларъ к.	63	—	67	—	67 35 —
Ню Йоркъ, дол. с. ш.	82	—	84	—	84 40 1
Парижъ, франка	178	—	183	—	178 — 183 90 3
Прага, крони	285	—	288 50	—	289 95 3
Стокхолмъ, крони	1960	—	2010	—	1960 — 2020 05 2 1/2
Хелзинки, финл. марки	159	—	164	—	159 — 164 80 3
София	—	—	—	—	— 6

М О Н Е Т И

	купува	купува
Наполеонъ	533 15	25 австр. шилини
Английска лира	672 30	10 хол флорини
Турска лира	607 30	11 шатски доларъ
Германска 20 марки	657 85	Канадски доларъ
5 руски руб 1897 и сл 1897г.	358 40	Чисто злато грамъ

Курсоветъ се разбиратъ така:

Лондонъ, Istanbul, Александрия, Ню-Йоркъ и Монреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

1—(П 35356)—1

